

Sanna Viitaniemi

Lauletaan Joulu!

Tarina musiikin tuotteistamisesta

Metropolia Ammattikorkeakoulu
Musiikkipedagogi (AMK)
Musiikin koulutusohjelma
Opinnäytetyö
11.11.2011

Tekijä Otsikko	Sanna Viitaniemi <i>Lauletaan Joulu!</i>
Sivumäärä	Tarina musiikin tuotteistamisesta 57 + 4 + DVD
Aika	11.11.2011
Tutkinto	Musiikkipedagogi (AMK)
Koulutusohjelma	Musiikki
Suuntautumisvaihtoehto	Musiikkipedagogi
Ohjaaja	Kristiina Peltonen, FM, EO
<p>Tässä opinnäytetyössä esitellään <i>Lauletaan Joulu!</i> –monimediakonseptin synty- ja luomisprosessi. Hanke hyväksyttiin Metropolian Tuli-järjestelmään ensimmäisenä kulttuurihankkeena vuonna 2008. Opinnäytetyössä pohditaan kulttuurisisältöjen tuotteistamiseen liittyviä näkökulmia, ongelmia ja kipukohtia.</p> <p><i>Lauletaan Joulu!</i> –monimediakonsepti koostuu TV-formaatista, online-peleistä sekä oheistuotteista. Konsepti on monistettavissa myös kansainvälisille markkinoille. 24 -osainen TV-ohjelma etenee joulukalenterin tapaan ja se sisältää tuttuja joulunodotukseen liittyviä asioita. Jokaisessa jaksossa on juuri tähän tarkoitukseen uusi joululaulu, jonka on säveltänyt, sanoittanut ja sovittanut tämän opinnäytetyön tekijä. Hankkeen työstiminen formaatiksi esitetään päiväkirjan muodossa reflektoiden ja peilaten alan kirjallisuuteen. Samalla kuvataan myös hankkeen etenemistä Metropolian Tuli-järjestelmässä.</p> <p><i>Lauletaan Joulu!</i> –hanke muutti muotoaan prosessin kuluessa. Loppujen lopuksi idean jalostusvaiheessa TV-pilottijakson sijaan tehtiin yhdestä laulusta soiva joulutervehdys nettiin. Laulun animaation suunnitteli HappyWise Oy -niminen yritys. Kyseinen DVD on liitteenä tämän opinnäytetyön takakannessa.</p> <p>Prosessin aikana nousi esille monenlaisia kulttuurintuotantoon liittyviä pohdintoja, kysymyksiä ja ennakkoluuloja. Kulttuurin tuotteistaminen ja markkinointi ei ole sen helpompaa kuin muillakaan aloilla. Kulttuurin ja markkinoinnin eri kielet ja asenteet eivät aina kohtaa ymmärrettävällä tavalla. Vuorovaikutuksen mahdollistaminen kulttuuri- ja yritysmaailman välillä kaventaa näiden toimijoiden välistä kuilua. Tuotteistamiskoulutuksen lisääminen musiikkialan opintoihin nousi tärkeäksi pohdinnan aiheeksi.</p>	
Avainsanat	Monimediakonsepti, tuotteistaminen, liiketoimintamalli, kulttuuri, joululaulu, formaatti, lastenmusiikki, markkinointi

Author Title Number of Pages Date	Sanna Viitaniemi <i>Let's Sing Christmas</i> – A Report on a Music Productization Project 57 pages + 4 appendices + DVD 11.11.2011
Degree	Music Pedagog (UAS)
Degree Programme	Music
Specialisation option	Music Education
Instructor	Kristiina Peltonen, M.A., Special Education Teacher
<p>This thesis introduces the <i>Let's Sing Christmas!</i> multi-media concept and its creation. The project was accepted to the Metropolia Fire system as the first cultural project in 2008. This thesis also discusses related perspectives, problems and pain points on productization of cultural content.</p> <p><i>Let's Sing Christmas!</i> multi-media concept consists of a TV format, an online game and accessories. The concept can also be replicated in the international market. The 24-part TV show progresses like an Advent calendar, and it includes familiar themes relating to the anticipation of Christmas. Each episode features a new Christmas carol. All the songs have been composed, arranged and written by the author of this thesis. The phases of work are presented in the form of a journal that includes reflection on the process and several references to literature. The progress of the project in the Metropolia Fire system is also reported on.</p> <p><i>Let's Sing Christmas!</i> project changed shape during the process. Eventually, a Christmas greeting video was made instead of a TV pilot. The animation of the music video was designed by a company called HappyWise Oy (see the attached DVD) with the Christmas greeting video.</p> <p>The process brought up a wide range of thoughts, questions and prejudices relating to cultural production. Productization and marketing culture is not easier than in any other business. It also seems that worlds of culture and marketing do not speak quite the same language. Improving interaction between the worlds of culture and business could narrow the gap between these two significantly.</p>	
Keywords	multi-media concept, productization, business plan, culture, Christmas carol, format, music for children, marketing

Sisällys

1	Johdanto	5
2	Hankkeen taustat	8
2.1	Pikku Kakkosen projektit	8
2.2	Opinnot Metropoliaassa	8
3	Toimintaidea	10
3.1	Tutkimuksesta liiketoimintaan	10
3.2	Tuli-prosessin kulku	10
4	Toimintatutkimus	13
4.1	Mitä on toimintatutkimus	13
4.2	Reflektio – ajattelu, joka katsoo itseään	14
5	Suhde omaan muusikkouteeni hankkeen aikana	14
5.1	Opettajasta opiskelijaksi	15
5.2	Epävarmuuden sieto	15
5.3	Kaaoksesta järjestykseen	16
5.4	Luovan prosessin virrat yhdistyvät	17
6	Hankkeen eteneminen ja reflektointi	18
6.1	Ensiarviointivaihe: taiteesta tuotteeksi	18
6.2	Arviointivaihe: omatekoisia demoja ja ”kässäreitä”	25
6.3	Jalostusvaihe: konseptin kehittäminen pilottivaiheeseen	40
7	Johtopäätökset ja pohdintaa	52
	Lähteet	1
	Liitteet	
	Liite 1. Tuli-hankkeen ensiarviointivaiheen hakukaavake	
	Liite 2. Joululaulujen nimet ja aihepiirit	
	Liite 3. Lauletaan Joulu! –teksti	
	Liite 4. Lauletaan Joulu! -DVD	

1 Johdanto

♩=80

G G^A

1. Kun pak-kas-yö on pu-hal-ta-nut täh-det ik-ku-naan,

Joulunviettoomme liittyy paljon perinteitä. Jokaisella meistä on luultavasti selvä käsitys siitä, mitä kaikkea onnistuneeseen jouluihin kuuluu. Useimmat haluavat vaalia omia jouluihin liittyviä tapojaan ja tottumuksiaan, joita ilman joulu ei ehkä tunnu oikealta. Vanhat joulukoristeet otetaan esiin, ja tiettyjä jouluruokia ja leivonnaisia valmistetaan vuosi vuoden perään. Jouluaaton rutiinitkin saattavat toistua vuodesta toiseen.

Myös joulumusiikilla ja erityisesti joululauluilla on tärkeä merkitys. Joulumusiikin genrekin on hyvin perinteinen: yhä uudelleen meitä koskettavat samat tutut ja turvalliset joulusävelmät. Näin ollen laulut ja laulujen tyylit pysyvät paljolti muuttumattomina. Tutut joululaulut rauhoittavat, vaalivat perinteitä, tuovat joulumielen ja joulun odotuksen tunnelman. Laulut lisäävät yhteisöllisyyttä, mistä kertoo esimerkiksi Kauneimmat joululaulut –konserttien suuri suosio.

Joulun kaupallinen merkitys on huomattava monellakin sektorilla. Joulupukin ympärille on kehittynyt sekalainen joululahjamaailma. Joulukoristeet ja muu sisustukseen liittyvä joulutavara valloittaa myymälät joka syksy yhä aikaisemmin. Joulu näkyy myös ruokapöydissämme, sillä kukapa ei haluaisi panostaa jouluihin ruokakulttuuriin vuoden tärkeimpänä juhlapäivänä. Shoppailuintoamme kaupoissa siivittää jouluihin taustamusiikki jo marraskuusta lähtien. Eri artistien joululevyt ilmestyvät myyntiin joulukonserttikiertueita vauhdittamaan.

Joulumusiikin ja erityisesti –laulujen alueella tuntuu kuitenkin olevan niin, että laulujen tarjontaa on kyllä paljon, mutta äänitteissä käytetään paljon arkistomateriaalia. Koska samoja tuttuja joululauluja sovitetaan uudelleen vuodesta toiseen, uusia jouluhittejä ei helposti synny.

Sävelsin ensimmäisen oman joululauluni viime vuosituhannen puolella. Sen jälkeen niitä on syntynyt tasaiseen tahtiin vuosien mittaan. Lauluja rustaillessani halusin löytää ennen kaikkea uusia näkökulmia jouluun. Yritin katsoa joulua hieman tavallisuudesta poiketen. Millainen joulu on lemmikkikoiran tai kuusenkoristeen näkökulmasta? Miten tunnelmoi Suomesta ulkomaille muuttanut henkilö kaivatessaan suomalaista joulua? Tai millainen olisi pikkuväen joulujuhla päiväkodissa? Entä voisiko joululaulujen rytmikka taipua perinteisestä masurkkapohjaisesta poljennosta esimerkiksi sambaan, calypsoon, tangoon tai peräti räppiin? Kun joululauluja oli valmistunut yli kymmenen, alkoi päässäni itää ajatus koko perheelle suunnatusta joulukalenterityyppisestä ohjelmaideasta.

Musiikkiala painiskelee tänä päivänä keskellä merkittäviä rakenteellisia muutoksia. Levyteollisuuden myynti on viime vuosina mennyt alamäkeä. Äänitemyyntin rinnalle on tullut uusia ansaintakanavia monenlaisine peleineen ja oheistuotteineen. Tätä kehitystä ovat tutkineet mm. Timo Argillander ja Virpi Martikainen yhteistyössä Sibelius-Akatemian, Musexin ja Fimicin kanssa. Heidän selvityksensä mukaan musiikin liiketoimintaympäristö on muuttunut entistä monimutkaisemmaksi. Muutoksia tapahtuu sekä kuluttajien käyttäytymisessä että siirtymisessä digitaaliseen jakeluun. Tällainen kehitys synnyttää väistämättä myös uudenlaisia ansaintamalleja. Koko alan toiminnan perusteet ja osaamistarpeet muuttuvat toimialarajojen kaatumisen myötä. Musiikkialan yhtiöiden painopiste siirtyy musiikin tekemisestä useiden ansaintakanavien ja tulovirtojen hallintaan. Toisaalta television merkitys musiikin ansainta- ja promootiokanavana vahvistuu edelleen television laajan yleisön vuoksi. (Argillander & Martikainen 2009, 24.)

Monen nykypäivän kulttuuritoimijan on epäilemättä vaikea perustella ammattiansa, jossa vaurastuminen ei ole tavoitteista ylimpänä. Näin tekee myös lähes kaiken urallaan saavuttanut viulutaiteilija Pekka Kuusisto kysyessään ajankohtaisen kysymyksen Meidän festivaali -ohjelmalehtisen esipuheessa: "...mikä on taiteilijan rooli kvartaalien ja keltaisten lehtien yhteiskunnassa? Kuuluisiko luovan ihmisen käydä ensi töikseen tuotteistamiskoulutuksessa?" (Kuusisto 2011.) Muun muassa tähän kysymykseen etsitään vastausta tässä opinnäytetyössä.

Uutta luovan muusikon, jota nykypäivän terminologian mukaisesti kai pitäisi kutsua sisällöntuottajaksi, on nähtävästi oltava moniosaaja. Enää ei riitä, että nikkaroidaan

kivoja biisejä, tehdään niistä sitten äänite toivoen, että joku vielä ostaisikin sen. Tämän päivän maailmassa musiikista on osattava tehdä tuote, joka on kuluttajalle houkutteleva monin eri tavoin. On opittava markkinoimaan. On ymmärrettävä muuttuvan musiikkialan toimintatapoja monimediallisessa ympäristössä. Tästä muistuttaa myös Markku Wilenius: "Mutta nyt sisältöä tuotettaessa on mietittävä samalla, miten se levitetään erilaisissa kanavissa, kuten Internetissä, kirjoissa tai vaikkapa kännykän soittoäänissä" (Wilenius 2004, 98).

Markkinointi kulttuurin alalla ei kuitenkaan ole sen helpompaa kuin millään muillakaan aloilla. Ensiksi on tiedostettava kohderyhmä eli asiakkaat. Toiseksi on tärkeää tuntea kohderyhmän tarpeet. Vain nämä tarpeet tiedostamalla osaamme tuottaa palvelumme juuri heille sopiviksi. Tärkein tekijä kulttuurituotteen markkinoinnissa on oikea mielikuva ja imago (Hoivala 2003, 73-83).

Kuinka joululauluni sitten liittyvät kaikkeen edellä kerrottuun? Ideani musiikillisesta joulukalenterista laukaisi alulle tapahtumien virran, jota tulen kuvailemaan seuraavissa luvuissa. Ohjelmaideasta syntyi *Lauletaan Joului!* –monimedialkonsepti, jonka tavoitteena on rakentaa merkittävää tekijänoikeussisältöihin perustuvaa liiketoimintaa Suomessa ja kansainvälisillä markkinoilla. Tässä opinnäytetyössä selvitän hankkeen etenemistä ja sen eri vaiheita päiväkirjan avulla. Toimintatutkimuksen tapaan reflektoin prosessia sen kuluessa. Samalla peilaan ajatuksiani ja kokemuksiani erilaisiin alan tutkimuksiin.

Tällaisen virtaavan prosessin tulos voi olla ennalta arvaamaton. Tällä matkalla hankkeeni kohtasi sekä myötä- että vastatuulta. Näissä tuulissa luoviessani jouduin reflektion myötä tarkistamaan kurssiani ja muuttamaan suuntaani moneen kertaan. Vaikka hankkeeni lopputulos olikin sitten hieman toisenlainen kuin se, mitä alunperin olin tavoitellut, koin saamani kokemuksen erittäin arvokkaaksi. Sivutuotteena projekti antoi minulle merkittävän monialaisen oppimiskokemuksen, uutta tietoa ja taitoa sisällöntuottamisesta sekä pienen mahdollisuuden kurkistaa sisälle Suomen musiikkibisnekseen. Tämä oli minulle myös merkittävä kasvuprosessi muusikkona, jolla on nyt takataskussa 24 uutta joululaulua. Yhdestä laulusta tehtiin lopulta musiikkivideo, joka on tämän opinnäytetyön takakannessa teososana liitteenä. Video löytyy myös YouTubesta klikkaamalla nimeä *Lauletaan Joului!*

2 Hankkeen taustat

2.1 Pikku Kakkosen projektit

ja lu-mi-han-ki tal - vi - u-noon peit tä-nyt on maan.

Merkittävimmät tuotokseni lastenmusiikin saralla tähän mennessä ovat olleet kaksi ohjelmasarjaa: Laulusäkki ja Vihjeviisu. Molemmista sarjoista on tehty tallenteet Ylen Pikku Kakkoselle. Laulusäkissä (v. 2001) on yksitoista säveltämäni, sanoittamaani ja sovittamaani laulua. Laulusäkkiä olen myös kiertänyt esittämässä ryhmäni kanssa Konserttikeskus ry:n toimeksiannosta. Laulusäkin onnistuttua hyvin eräs Pikku Kakkosen ohjaaja pyysi minua säveltämään lauluja, joissa olisi piilotettuna jokin arvoitus. Syntyi Vihjeviisu (v. 2004), joka sisältää yhdeksän erilaista musiikkiarvoitusta lapsille läheisistä aihepiireistä. Jossain harjoitteluprosessin vaiheessa ohjaaja heitti minulle vielä kuin ohimennen ajatuksen satumusikaalin säveltämisestä. Ajatus jäi itämään toteutuakseen noin kymmenen vuotta myöhemmin Konna etsii ystävää – satumusikaalin muodossa.

Koko tämän ajan olen sävellellyt myös joululauluja. Pikku hiljaa lauluja alkoi vuosien varrella kertyä niin monta, että sain ajatuksen 24:n joululaulun sarjasta. Koska joulun genre on aihepiireiltään kovin kapea, ajatus niin isosta kokonaisuudesta tuntui lähes utopistiselta. Aiheet vähenevät entisestään kun suljetaan pois joulun uskonnollinen aspekti – mikä oli tässä tilanteessa välttämätöntä. Pelkäsin, että alan huomaamattani toistaa samoja asioita tekstien sisällöissä ja että lauluni olisivat myös musiikillisesti toistensa kaltaisia. Hankkeen loppuvaiheessa, kun lauluja oli kertynyt likimain kolmekymmentä, saatoin todeta pelkoni olleen täysin turha.

2.2 Opinnot Metropoliassa

, Voin tai-de te-ok-se-na näh-dä luon-non val - ke - an,

Syksyllä 2008 aloitin musiikkipedagogin opinnot Metropolian aikuiskoulutuksessa pääaineenani pianon vapaa säestys. Lokakuun alussa projektiohjaajani Kristiina Peltonen pyysi esittämään ideoita tulevaa opinnäytetyötäni varten. Koska lastenmusiikki on ollut sydäntäni lähellä, ajattelin, että kenties opinnäytetyönikin voisi liittyä konkreettisesti kyseiseen alueeseen. Siispä lähetin Peltoselle sähköpostina kaksi keskeneräistä lastenohjelma-idea: em. Konna etsii ystävää – nimisen satumusikaalin ja 24:stä säveltämästäni joululaulusta koostuvan kokonaisuuden, Joululaulupelin.

Olin jo ennen Metropolia-opintojani ollut mahdollisen joulukalenterityyppisen lastenohjelman osalta pariinkin otteeseen yhteydessä Pikku Kakkoseen. Koska heidän näkemyksensä joulukalenterista on jo vuosia ollut draamallinen, musiikillinen joulukalenteri ei tällä kertaa saanut vastakaikua. Koska muita lastenohjelmien omaan sisällöntuotantoon erikoistuneita TV-kanavia ei Suomessa juuri ole, hanke jäi toteuttamatta. Ajattelin silti, että koska laulut ovat olemassa, niiden aika tulee joskus muodossa tai toisessa. Joululaulut eivät vanhene – tai yleensä paranevat vanhetessaan. Siinä mielessä joululaulut kestävät aikaa. Ja tuleehan joulukin joka vuosi uudestaan.

Sattumalta ohjaajani Kristiina Peltonen oli juuri ollut Elisa Mäkisen ja Anna-Maria Vilkkunan luennolla ”Tulin rakentuminen opinnäytetyöprosessiin”. (Tuli-ohjelmasta kerron enemmän seuraavassa luvussa). Peltonen oli sitä mieltä, että Joululaulupeli voisi hyvinkin olla mahdollinen kulttuuripuolen apurahakohde. Päätimme hakea Tuli-rahoitusta Joululaulupeliä varten. Täytimme hankalan tuntuisen hakemuksen lokakuun lopussa. Jouduimme pohtimaan esimerkiksi kysymystä: *Minkä asiakasongelman idea ratkaisee?* (Liite 1). Kristiinan rautaisella ammattitaidolla saimme hakemuksen valmiiksi. Marraskuussa minulle ilmoitettiin, että olen saanut apurahan Soiva joulukalenteri –nimisen hankkeen ensiarviointivaiheeseen. Samalla ehdotettiin myös yrityksen tai toiminimen perustamista. 20.11.2008 allekirjoitin sopimuksen ideani ottamisesta Tekesin (Teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskus) Tuli-ohjelmaan Metropolia Ammattikorkeakoulun Metropolia Tuli-hankkeessa – ensimmäisenä kulttuuripuolen opiskelijana. Tästä alkoi noin kahden vuoden pituinen tapahtumien virta, jota tässä opinnäytteessä kuvaan päiväkirjan tapaan.

3 Toimintaidea

Em⁷/D C⁶ Am⁷ C/D

sen tuu - len kans - sa kuu - len lau - la - van.

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of quarter notes: G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4. Above the staff, the chords Em⁷/D, C⁶, Am⁷, and C/D are indicated. Below the staff, the lyrics 'sen tuu - len kans - sa kuu - len lau - la - van.' are written.

3.1 Tutkimuksesta liiketoimintaan

Metropolia on mukana Tekesin rahoittamassa ja koordinoimassa Tuli (tutkimuksesta liiketoimintaan) -ohjelmassa. Tulin tavoitteena on uuden tutkimuslähtöisen liiketoiminnan synnyttäminen lisensointisopimusten, osaamisen siirtojen ja uusien yritysten avulla. Ohjelma keskittyy syntyneiden innovaatioiden kaupallistamiseen suomalaisissa yliopistoissa, korkeakouluissa ja tutkimuslaitoksissa. Ohjelman tehtävänä on tunnistaa ja kehittää tutkimuslähtöisiä keksintöjä ja liikeideoita. Tulin avulla tutkijat, opiskelijat sekä tutkimusryhmät voivat saada rahoitusta ja monipuolisia asiantuntijapalveluja kaikilla kaupallistamisen osa-alueilla. (Tuli-info.)

Asiantuntijoilta saa siis apua mm. alustaviin markkina- ja kilpailuselvityksiin, patentin hankkimiseen liittyvien asioiden hoitoon tai vaikkapa liiketoimintasuunnitelman sparraukseen. Tuli-rahoitusta voi myös hakea mm. prototyypin valmistukseen tai konseptin toimivuuden testaukseen. Tuli-ohjelma tarjoaa saajalleen riskittömän mahdollisuuden arvioida idean tai keksinnön kaupallinen potentiaali ja auttaa eteenpäin kaupallistamisessa. Innovaation tekijän oikeudet on turvattu ja tietoturva-asioihin on kiinnitetty erityistä huomiota. (Tuli-info.)

3.2 Tuli-prosessin kulku

G G^A

On ta-li-tint-ti lyh-tees - sä, se nok-kii sie-me-nen,

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of quarter notes: G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4. Above the staff, the chords G and G^A are indicated. Below the staff, the lyrics 'On ta-li-tint-ti lyh-tees - sä, se nok-kii sie-me-nen,' are written.

Tuli-rahoitusta voi saada idea tai keksintö, joka on syntynyt osana yliopistossa, korkeakoulussa tai tutkimuslaitoksessa tehtyä tutkimustyötä (esim. opinnäytetyö, gradu, väitöskirja), eikä sen ympärille ole vielä perustettu yritystä. Tuli-rahoitusta

haetaan erityisellä kaavakkeella, josta liitteenä ensiarviointivaiheen hakukaavake (ks. Liite 1).

Rahoitus on jaettu kolmeen vaiheeseen: hankkeen ensiarviointiin, arviointiin ja jalostusvaiheeseen.

Ensiarviointivaiheessa voidaan hankkia nopeasti ja joustavasti erilaisia asiantuntijapalveluita idean alustavan kaupallisen potentiaalin selvittämiseksi. Selvityksissä tarkastellaan esimerkiksi tuoteidean mahdollisia markkinoita, kilpailijoita ja yhteistyökumppaneita, tai kartoitetaan suojattavuutta ja patenttikenttää. Selvitykset luovat pohjaa idean alustavan kaupallisen potentiaalin kartoittamiselle, sekä mahdollisille jatkoselvityksille.

Varsinaisessa arviointivaiheessa ideaa arvioidaan tarkemmin kaupallistumisen näkökulmasta. Tavoitteena on hahmottaa ja kehittää hankkeen kaupallistamispolkua sekä avata uusia näkymiä menestyvän idean tuotteistamiseen. Arviointivaiheessa hankitaan palveluja ja kumppanuuksia, jotka edistävät hankeidean kaupallisen potentiaalin kasvua ja poistavat esteitä menestymisen tieltä. Tällaisia voivat olla esim. erilaiset yhteistyökumppaneiden kartoitukset, laaja-alaisemmat markkina-analyysit, liiketoiminta- ja rahoitussuunnitelmat sekä teknologiatason ja kilpailuetujen arvioinnit.

Kuva 1. Esimerkki liiketoimintasuunnitelmasta

Jalostusvaiheessa kaupallistamisen haasteita ja mahdollisia pullonkauloja voidaan ratkoa myös tuotekehityksen ja –testauksen avulla. Vaiheen tarkoituksena on antaa

hankkeelle omat kantavat siivet matkalle kohti menestystä. Jalostusvaiheen toimenpiteitä ovat esimerkiksi prototyypin kehittäminen, teknisen toimivuuden todentaminen ja kannattavuusselvitykset. Näiden avulla varmistetaan idean kaupallinen potentiaali ja määritellään, miten sen hyödyntämisessä edetään käytännössä.

Lisäksi kaikki Tuli-toiminta on ehdottoman luottamuksellista. Jokainen hanketietoja käsittelevä henkilö on joko virkansa puolesta vaitiolovelvollinen tai erillisen Tuli-toimintaa koskevan salassapitosopimuksen velvoittama. (Tuli-info.)

Kulttuurin tuotannon näkökulma edellyttää tuotteistamisen perusidean ymmärtämistä (kuva 2). Markku Wilenius näkee juuri tämän tuotteistamisen perusidean ja verkostomaisen prosessin kokonaisvaltaisen ymmärtämisen olevan uusi asia sekä kulttuurisektorin että myös talouselämän toimijoille. (Wilenius 2004, 120.)

Kuva 2. Tuotteistamisen ulottuvuuksia

Tarja Kotro määrittelee tuotteistamisen teoksessaan seuraavasti:

Mitä ja miten kulttuuri tuottaa? Tuote on "jotakin, mitä voi myydä" eli oikein formuloitu kokonaisuus. Kulttuurin tuote ei viittaa itse taideteokseen, vaan sen pohjalta rakennettuun kokonaisuuteen tai tapaan pakata, markkinoida ja vastaanottaa se. Tuotteeksi tekeminen, tuotteistaminen tarkoittaa siis jatkokehitystyötä, jonka tuloksena idea kasvaa tuotteeksi ja kohtaa yleisön, ja yleisö antaa palautetta tuotteesta tai palvelusta. Taideteos sinällään ei siis ole kulttuurin tuote, vaan teos on tuote vasta, kun sillä on yleisö tai se on saatavilla. (Kotro 1999, 221.)

Rautalangasta väännettynä tuo tarkoittaa omassa hankkeessani siis sitä, että tekemäni joululaulut eivät vielä itsessään ole tuotteita. Tarvitaan siis transaktioita, joiden seurauksena syntyy taloudellista toimintaa. Tämä ajattelu johtaa seuraavaan päätelmään: ovatko siis suuren ponnistuksen tuloksena tekemäni joululaulut vain resurssi jonkin toisen tuotteen tuottamiseen? Kutistuuko tekemäni sisältö olemattomiin koko kontekstissa tuotteistamisen seurauksena? Ehkä myös tähän kysymykseen löydän vastauksen tässä opinnäytteessä.

4 Toimintatutkimus

ja pi-hal-ta - ni löy-dän jäl-jet met-sä-jä-nik-sen.

4.1 Mitä on toimintatutkimus

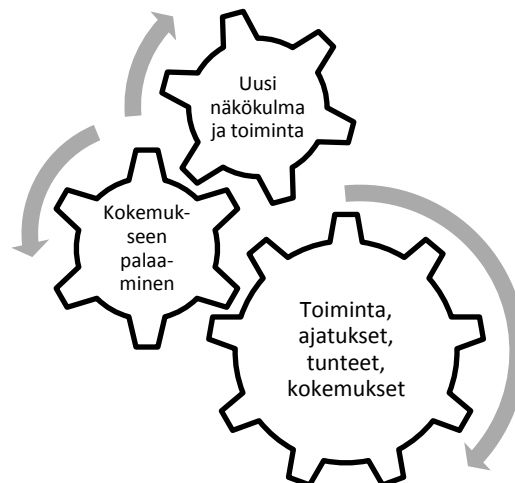
Toimintatutkimuksen keskeisimpänä isähahmona pidetään amerikkalaista sosiaalipsykologi Kurt Lewineä (1890-1947). Hän otti 1940-luvulla käyttöön termin *action research*. Lewinen lähestymistapa perustui ajatukseen, jonka mukaan toimintatutkimus on perusluonteeltaan sosiaalinen prosessi. Hänen mukaansa mikä tahansa ihmiselämään liittyvä piirre voi olla toimintatutkimuksen mahdollinen kohde. (Aaltola & Syrjälä 1999, 13.)

Toimintatutkimus on käytännönläheistä ja muutokseen pyrkivää. Koska toimintatutkimuksessa voidaan käyttää kaikkia mahdollisia metodeja, suuntausta on arvosteltu joskus jopa kurittomuudesta. (Kuula 1999, 10-11, 218.)

4.2 Reflektio – ajattelu, joka katsoo itseään

Eräs toimintatutkimuksen kulmakivi on reflektiivinen ajattelu, jonka avulla saatu tieto auttaa toiminnan ymmärtämisessä ja kehittämässä. Reflektiivisessä tarkastelutavassa tavanomaiset käytänteet nähdään uudessa valossa. (Heikkinen 2001, 170-185.)

Aaltola & Syrjäla selvittävät, että reflektiivisessä prosessissa suunnittelu, toiminta, havainnointi ja reflektointi seuraavat toisiaan spiraalin tavoin (Aaltola & Syrjäla 1999, 18). Koska itseäni viehättää ajatus toiminnan virtaavuudesta ajassa, päädyin kuvaamaan prosessia kellon koneiston ja sen hammasrattaiden liikkeen avulla. Kaaviosta käy ilmi toiminnan dynaamisuus ja sen mieltäminen jatkuvana liikkeenä. Uudet toimintamallit ikään kuin pusertuvat liikkeen pakottamina ulos.

Kuva 3. Reflektioprosessin kulku.

5 Suhde omaan muusikkouteeni hankkeen aikana

Cm⁷ G G/F# Em⁷ A⁷ C⁹/D D⁷

En es-te-le, kun si-säl-lä-ni kir kas sä-vel soi, vain lau-la-mal-la jou-lu meil-le tul - la voi.

5.1 Opettajasta opiskelijaksi

Parinkymmenen vuoden työkokemuksen jälkeen opiskelu tuntui taas mahtavalta. Osasin antaa arvoa erityisesti sille, että opiskelu on Suomessa maksutonta. Nuorena Sibelius-Akatemian opiskelijana tällaista ei tullut edes ajatelleeksi. Vaikka totta puhuen matkustaminen joka perjantai ensin Seinäjoelta ja kahden vuoden jälkeen Tampereelta käsin Helsinkiin kävi voimille, oli kaikki vaivan arvoista. Parasta oli saada räätälöidä itselle tarpeelliset opintojaksot. Soittotuntien lisäksi sain nyt sekä sovitusta että sävellysopetusta, joihin minulla ei aikaisemmissa opinnoissani ollut mahdollisuutta osallistua. Onneksi minulla oli ollut jo muutaman vuoden Sibeliusnuotinkirjoitusohjelma, joten sen käyttäminen oli tuttua. Nyt minulla oli mahdollisuus perehtyä siihen syvällisemmin. Halusin ottaa kaiken irti opinnoistani!

5.2 Epävarmuuden sieto

2. Nuo jou-lu-va-lot kau-pun-gis-sa välk-kyy, tui-kah-taa

En malta olla peilaamatta tuntemuksiani tutkija VTL, FM Jaana Venkulan ajatuksiin, joita hän käsittelee teoksissaan. Hänen mukaansa tunnusomaista epävarmalle tilanteelle ja uuden luomiselle on se, että joudutaan toimimaan sekavassa, vaikeasti jäsentyvässä tilanteessa, jossa entiset ajattelumallit eivät auta. Ihminen on ikään kuin vankina siinä ongelmassaan, jota kulloinkin on ratkaisemassa. (Venkula 2005, 94.)

Itselleni tuotti tuskaa kestää sitä epävarmuutta, jota omien tuotosten näyttäminen sävellyksenopettajalleni Marko Puroille aluksi aiheutti. Uuden luominen Venkulankin mukaan alkaa ahdistuksen tunteesta (Venkula 2003, 85). Tiesin kyllä, että jos joululauluja on 24, kaikki eivät voi olla hyviä. Pelkäsinkö tavanomaisuutta, naiiviutta, keskinkertaisuutta – sitä, etten löydä omaa tyyliäni? Että teen jotain sellaista, jota kaikki jo ovat tehneet ennen minua? Olinko ehkä yliherkkä rakentavan kritiikin suhteen? Oliko itsetunnessani vikaa? Otinko kenties hankkeesta itselleni liian kovia

paineita? Vai pelkäsinkö arvioinnin kenties kohdistuvan siihen, mitä tunnen aidosti sisälläni? (Uusikylä 2007, 114).

Jotkut lauluista olivat saaneet alkeellisen hahmonsä lähes kymmenen vuotta sitten. Näitä flow -kokemuksen voimalla synnytettyjä tuotoksia oli vaikea itse tarkastella kovin objektiivisesti, kuten Uusikyläkin toteaa (Uusikylä 2007, 110). Huomasin sävellystuntien kuluessa omien silmien ja korvien avautuvan kummasti, kun toinen ammattilainen arvioi ja esitti eri ratkaisuehdotuksia sävellyksiini. Tuska alkoi hälvetä, ja vähitellen työ alkoi rullata – kenties myös oppilas-opettaja -suhteeseemme syntyneen luottamuksen ansiosta. Odotin aina seuraavaa tuntia malttamattomana, koska tunsin oppivani uutta ja kehittyväni muusikkona. Missään tapauksessa en olisi jättänyt yhtäkään tuntia käyttämättä! Luottamuksesta puhuu myös Venkula: ”Ihmisten välinen luottamus on vahvin keino luoda varmuutta elämän epävarmuuteen” (Venkula 2005, 145).

5.3 Kaaoksesta järjestykseen

ja jou lu-tont-tu kul - man taak-se pii-loon pui-kah-taa.

Junamatkat kuluivat kuin siivillä säveltäessäni ja sovittaessani joululauluja. Aika ja paikka unohtuivat upotessani niihin. Muusikoille niin tuttua flow -kokemusta on kuvattu useissa eri tutkimuksissa (esim. Maijala 2003, 170-175; Sinbel 2010, 21), joten en tässä yhteydessä katso aiheelliseksi syventyä siihen teemaan tämän enempää. Välillä jotkut laulut totisesti aiheuttivat harmaita hiuksia. Jonkin ongelman ratkaisu saattoi kestää mitattuna aikana kauankin, vaikka aikaansaamani tulos oli vain pieni lisä kokonaisuudessa. Toisaalta äkillinen oivallus jossain toisessa vaiheessa merkitsi suurta ajansäästöä. Hankkeen alkupuolen ajankäyttöä oli tästä syystä joskus vaikea suunnitella. Useimmiten työni oli kuitenkin palkitsevaa.

Jokaisen yksittäisen laulun syntyprosessia voisi verrata virtaavaan jokeen, joka muodostuu ensin pienistä puroista. Jokaisen pienen sivupuron täytyy ensin yhdistyä

oikeaan paikkaan ennen kuin kokonaiskuva eli iso virta hahmottuu. Yhden joenuoman muuttaminen (esimerkiksi tekstissä) saattaa aiheuttaa monimutkaisen uusien uomien etsimisen koko kappaleeseen. Tosin tekniikkani ja työtapani kehittyessä opin vähitellen välttämään pahimmat karikat. Työn alla oli koko ajan useita lauluja, joten saatoin jättää jonkin ongelmatapauksen lepäämään hetkeksi ja siirtyä seuraavaan. Kun 24:n joululaulun kokonaisuus alkoi hahmottua, sisäinen varmuuteni kasvoi. Koin, että muukin opiskeluni tuki sävellys- ja sovitustyötä. Kun laulut lopulta asettuivat järjestykseen, kukin omalle tyylijajnsa ja aihepiirinsä mukaiselle paikalleen, oloni oli sanoinkuvaamattoman helpottunut. (Liite 2)

5.4 Luovan prosessin virrat yhdistyvät

Nyt me-te-li ja kii-re aat-to - il-taan rau-hoit-tuu,

Hankkeeni ydin oli nyt olemassa. Tiesin, ettei se häviä, vaikka muut päämääräni eivät toteutuisikaan. Joululaulut olivat se substanssi, jonka ympärille ja niiden valmistuessa muuta konseptia kehitettiin. Nyt kaikki muut hankkeen liiketoimintamallin mukaiset monimedialliset virrat tulisi yhdistää lauluihin: TV-ohjelma, internet- ja mobiilipalvelut, pelit, yhteistyökumppanit, muut formaatit, oheistuotteet jne. Seuraavassa luvussa kuvaan ja reflektoin tätä kolmiportaista prosessia, joka alkoi tammikuussa vuonna 2009 ja päättyi joulun alla vuonna 2010. Prosessista kirjoittamani päiväkirja on hyvä esimerkki moneen kertaan tapahtuvasta itsereflektoinnista, toiminnan uudelleen arvioinnista ja sen seurauksena tapahtuneesta toimintasuunnan muutoksesta.

Hankkeeni avainhenkilöt mainitsen nimeltä. Hankkeeseen liittyi monia sivuhenkilöitä, joiden nimiä en yksityisyyssyistä voi mainita. Käytän heistä nimien alkukirjaimia. Apurahoihin liittyviä rahasummia eikä muita liikesalaisuuden piiriin kuuluvia asioita ei luonnollisesti voi paljastaa. Projektin monipolvista kulkua valaisisivat erityisesti lukuisat sähköpostit, puhelut, palaverimuistiot ja esimerkiksi liiketoimintamallin otteet, mutta niitä en luonnollisesti voi salassapitovelvoitteeseen vedoten julkaista.

6 Hankkeen eteneminen ja reflektointi

Em⁷/D C⁶ Am⁷ C/D

kun myy-tiin vii-mei-nen-kin kuu-si - puu.

The image shows a musical staff with a treble clef and a 7/4 time signature. The melody consists of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4. Chord symbols are placed above the staff: Em⁷/D under the first note, C⁶ under the second, Am⁷ under the third, and C/D under the fourth. The lyrics 'kun myy-tiin vii-mei-nen-kin kuu-si - puu.' are written below the staff.

6.1 Ensiarviointivaihe: taiteesta tuotteeksi

Tuli-ohjelman apuraha on tarkoitettu käytettäväksi konsulttipalveluihin ja niistä aiheutuviin kustannuksiin. Ensimmäinen tehtäväni oli siis hankkia hyvä konsultti. En ollut eläessäni tavannut enkä asioinut konsulttien kanssa. En myöskään tiennyt, miten tai mistä niitä etsitään. Jo tässä vaiheessa olisi minulta mennyt sormi suuhun, ellei Anna-Maria Vilkuna olisi laittanut etsintää alulle. Etsimme verkosta erilaisilla hakusanoilla luovien alojen konsulttien nimiä. Muutaman puhelinsoiton jälkeen saimme vihjeen eräästä konsultista, jonka kanssa sitten sovimmekin tapaamisen Metropolian Hämeenkadun kahvilaan. Tajusin jo kättelyssä konsultin ylimielisen asenteen, eikä hän keskustelumme aikana juuri peitellyt vähättelevänsä ideaani. Tapaamisesta oli kuitenkin se hyöty, että hän ehdotti ottamaan yhteyttä erääseen toiseen konsulttiin, jonka kanssa kemiaat sitten toimivatkin heti. Tästä tarinani alkaa.

17.2.2009

Tapaan Timo Argillanderin ensimmäisen kerran Metropoliaassa Hämeentiellä. Mukana on myös dosentti Anna-Maria Vilkuna. Tutustumme toisiimme, Timo esittelee itsensä ja toimintatapansa, minä kerron hankkeestani. Hetken rupattelun jälkeen olen pudota tuoilta, kun Timo kysyy, olenko suunnitellut hankettani kansainväliseen levitykseen. No, en kai sentään... Sovimme jatkosta ja tapaamisaikatauluista.

31.3.2009

Pidämme ensimmäisen varsinaisen session Helsingissä Hotelli Vaakunan kabinetissa. Liiketoimintasuunnitelman perinpohjainen vääntö alkaa. Minulla ei ole harmainta aavistustakaan, mitä se tulee pitämään sisällään. Teemme työtä klo 10-17, välillä on puolen tunnin lounastauko. Timo esittelee minulle ensin yhteenvedon musiikkimaailman markkinoista. Tämän pohjalta voisin ehkä paremmin hahmottaa hankettani myös suuremmassa mittakaavassa. Mietimme joulumusiikin käyttötapoja ja

muutoksia sen kuluttamisessa. Yritämme hakea vastauksia peruskysymyksiin: Mitä? Kenelle? Miten? Miksi? Käytännössä siis pohdimme liiketoimintasuunnitelman ensimmäistä vaihetta eli yrityksen kuvausta, jossa peruspilareina ovat liikeidea, visiot, strategia ja ansaintalogiikka.

Jos onnistumme kuvailemaan näitä kutakin vaikkapa vain muutamalla sanalla, lähtökohdat liiketoiminnan rakentamiselle ovat hyvät. Liiketoimintasuunnitelman kolmas osio – tuotteet, palvelu, konsepti - mietityttää meitä myös kovasti. Lopuksi teimme hankkeelle toimenpidesuunnitelman kuluvan vuoden loppuun saakka.

Hyvän nimen keksiminen hankkeelle on käynyt sekin synnytystuskien kautta. Kun raskas mutta mielenkiintoinen päivä kallistuu iltaan, on hankkeen kolmantena työnimenä Joululaulukoulu.

REFLEKTIO: Huh, olipa päivä! Olo on, kuin olisin saanut kylmän suihkun. Moni asia oli minulle täyttä hepreaa. Huomaan vierastavani yrityslähtöistä kielenkäyttöä ja hienoa termistöä – pianonsoitonopettajan maailma on kovin kaukana tällaisesta. Tunnen oloni vähintäänkin tyhmäksi, koska en ymmärrä kaikkea enkä omaa oikeanlaista sanastoa.

Mitä tarkoittaa lisensointi? Onneksi Timo on kärsivällinen ja vastaa kaikkiin kysymyksiini asiallisesti. Voiko näitä asioita täysin ymmärtääkään ilman alan koulutusta? Toisaalta tajuan, että tulen oppimaan asioita, joista minulla ei ole ollut tähän mennessä harmainta aavistustakaan. Siispä päätän pysyä omana itsenäni.

Järjen tasolla käsitän, että näitä polkuja on kuljettava ja suunnitellut toimenpiteet tehtävä hankkeen onnistumiseksi. Hyvän asiantuntijaverkoston luominen on ensiarviointivaiheen yksi tärkeimpiä asioita. Onneksi Timolla on hyvät kontaktit eri alojen osajiin. Minun on kuitenkin pystyttävä toimimaan yhteistyössä monien minulle aikaisemmin tuntemattomien ihmisten kanssa. Kykenenkö pitämään kaikki nämä asiat hallinnassa? Onko vaarana tulla niin kutsutusti vedätetyksi, koska olen musiikkibisneksen suhteen täysi untuvikko? Keskustelen tästä Timon kanssa. Hän lohduttaa, että niin kauan kuin hän on mukana, vedätys ei onnistu. Tulee mielikuva, että prosessi on kuin mustekala, jonka lonkerot ulottuvat joka suuntaan. Kaikkien lonkeroiden pitäminen hallinnassa yhtä aikaa on pelottava ajatus.

Toinen mieltäni järkyttänyt asia on musiikin ajattelemisen tuotteena. Yhtä tai korkeintaan muutamaa oppilasta luokassaan kerrallaan opettavan soitonopettajan näkökulmasta katsottuna musiikista on kaupallisuus ja raha yhtä kaukana, kuin vesi on Saharasta. Musiikin opettaminen ja opiskeleminen on ennen kaikkea intiimi ja ainutkertainen pedagoginen asia, johon liittyy vahvasti myös tunnepuoli. Ei siinä ihan ensimmäiseksi tule mieleen, että tehdäänpä tässä oppilaan kanssa jotakin tuotetta!

Pelkäänpä, että tällainen törmäys arvojen ristiriitaan tulee romuttamaan ajatukseni – tai ainakin tuulettamaan niitä tämän hankkeen aikana!

8.4.2009

Timo ajeluttaa minua ympäri Helsinkiä. Käymme tutustumassa seuraaviin yrityksiin:

Klo 10.00 Lauttasaari, Rabbit Merchandising – oheistuotefirma

Klo 11.30 Kamppi, Provisual – DVD:t ja muut digitaaliset oheistuotteet

Klo 13.30 Keilaniemi, Multivisor/Produs – tv-tuotannot

Kaikissa paikoissa homma menee saman kaavan mukaan: kerron lyhyesti itsestäni, jonka jälkeen Timo esittelee projektimme PowerPointin avulla. Rabbit Merchandisingissa on nuorta ja innostunutta väkeä. Hankkeeni herättää heissä heti monia ideoita oheistuotteiden toteuttamiseksi. Provisualissa ollaan aika kriittisiä digitaalisten oheistuotteiden luomiseen hankkeeseeni. Keilaniemessä pääsen taas kurkistamaan TV-tuotantojen maailmaan ja saan myönteisen arvioin mahdollisuuksistani tehdä pilottijaksioni heillä. Klo 15-17 hiomme vielä strategiaamme Munkkiniemen kahvilassa.

Timo ehdottaa, että hakisin käsikirjoituksen laatimista varten Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskukselta Digidemo –apurahaa. Perjantai-iltana saan häneltä tekstiviestin, että hakuaika päättyy jo ensi maanantaina. Timo laittaa meilinä tiedot, jotka hakemukseen kirjoitan. Hakemus ehtii kuin ehtiikin ajoissa postiin. Koskaan ei apurahakaavakkeen täyttö ole ollut näin helppoa! Peukut pystyyn!

REFLEKTIO: Onpa ollut mielenkiintoinen päivä! Olen päässyt käymään paikoissa, joista en tietäisi mitään ilman tällaista hanketta. Heti aamutuimaan minuun teki vaikutuksen oheistuotefirmassa tapaamani Duudsonien Jukka, jota kättilin. Hyvää tuultani ei lannistanut edes Provisualin tyypin kriittisyys. Onneksi Timo tunsu jo entuudestaan

kyseisen henkilön tavan toimia ja osasi varoittaa minua hänestä etukäteen. Tämän päivän kierros oli siis vasta alkukartoitusta ja tiedon keräämistä hankkeeni jatkoa ajatellen.

24.4.2009

Parin viikon tauon jälkeen tapaamme Ruoholahdessa käsikirjoittaja Lasse Wikmanin. Lasse on tällä hetkellä yksi tärkeimpiä suomalaisen iskelmämusiikin tekstintekijöitä. Sanoittamisen lisäksi hän on myös tuottanut ja käsikirjoittanut useita televisiosarjoja. Kerron Lasselle omat näkemykseni ohjelmaideasta, ohjelmassa seikkailevista hahmoista ja lauluista. Olen myös keksinyt projektille uuden nimen: *Lauetaan Joulu!* Neljäs työnimi on kaikkien mielestä toimiva ja ytimekäs. Lasse lupaa tehdä aiheesta jonkinlaisen synopsiksen, vaikka tietoa Digidemon apurahapäätöksestä ei ole vielä tullut.

Samana päivänä klo 14.00 on projektin ensiarvioinnin loppuraportti Metropolian Tuli-tiimille. Läsä on myös joitakin muita henkilöitä, joita olen pyytänyt mukaan. Kahvittelemme Ruoholahdessa neuvotteluhuoneessa. Työmme saa heiltä kovin myönteisen arvion. Kaikki ovat yhtä mieltä jatkorahoituksen hakemisesta.

REFLEKTIO: Olin visioinut tavoitteeni Timon kanssa luottamuksellisesti. En ollut tullut lainkaan ajatelleeksi, että joutuisin paljastamaan ajatukseni Tuli-tiimin kokouksessa julkisesti. Huomasin nolostuvani Timon esitellessä visioitamme kaikkien kuullen. Toiveeni, että *yhdestä laulusta tulisi klassikko* ja että *joulukalenteri poikisi uusia mielenkiintoisia töitä ja kontakteja* vielä menetteli. Kun Timo pääsi kohtaan *formaatti myyty myös Suomen ulkopuolelle*, puna alkoi levitä kasvoilleni. Kun viimein päästiin kohtaan *lainat maksettu*, halusin jo vajota maan alle. Rahasta puhumisen olisi voinut jättää väliin!

15.5.2009

Klo 12.00-13.00 meillä on ylimääräinen Tuli-kokous, jossa on vieraana eräs Etelä-Suomen Tuli-tiimin jäsen. Tarkoituksenamme on lobata häntä etukäteen ja saada tietoa hakemuksen täyttämisestä niin, että se menisi helpommin läpi.

Klo 13.30 vierailemme kokeilumielessä erään musiikkituottajan studiolla Alppilassa. Saan konkreettisen kokemuksen siitä, mitä musiikkibisnes on tänä päivänä: ei

ollenkaan helppoa! Periaatteessa tuottaja K.H. on ihan kiinnostunut konseptistamme. Kuuntelemme tekemääni demolevyä, minä tuskanhiki otsalla ja käsieni tärinää peitellen. Demolevyä tehtiin niin, että eräs ystäväni lauloi kappaleet Sibelius-ohjelmalla tekemieni sovitusten päälle. Kun levy on kuunneltu, K.H. juuttuu laulajan ääneen: liian akateemista. Hän ei kykene näkemään biisejä millään muulla tavalla. Tiedän, että kyseinen tuottaja on Ipanapa-mies. Hän sanoo, että lauluni ja sovitukseni ovat hänen mielestään ammattitaidolla tehtyjä mutta liian "akateemisia". Tuottaja selaa Spotifya ja soittaa sieltä pätkiä erilaisista joululauluista. Hän sanoo, että pitäisi keksiä jotain tuoretta ja erilaista eikä toistaa vanhaa. Sitten hän kysyy, osaanko laulaa. Kun mutisen jotain myöntävää vastausta, hän ehdottaa, että tekisin itse demolevyn. Hän myös halusi tietää, onko joukossa hittejä. Voiko sellaista edes tässä vaiheessa tietää? Timo heittää minut autolla Ruoholahteen, ja minä yritän kasata itseni vielä pianopedagogiikan näytetunnille.

Timo on kyllä mahtava sparraaja: illalla häneltä tulee tekstiviesti, jossa hän totesi kannustavasti, että "kyllä tästä hyvä hanke vielä syntyy".

REFLEKTIO: Tänään putosin sitten oikein kolisten pilvilinnoista takaisin maan pinnalle - jos koskaan edes olin leijailut sellaisissa. Totuushan on se, että minulla ei ole mitään aikaisempaa kokemusta demojen tekemisestä. Itselläni ei ole äänitykseen tarvittavia laitteita. Studioita ja äänittäjiä kyllä löytyy, jos vain on varaa maksaa. Mutta vaikka saisinkin Tuli:n toisen vaiheen rahoitusta, sitä ei luultavasti voi käyttää demon tekoon. Timo sanoi kyllä etukäteen, että kaikki tieto on tärkeää - myös negatiivinen. Silti minulle tuli tunne, että tämä taitaa olla mahdoton tehtävä.

Onkohan minulla kevätväsymystä? Päätämme ottaa pienen aikalisän, odottaa rauhassa Tuli-jatkorahoituspäätöstä ja miettiä sitten asioita uudelleen. Vasta illalla kotona huomaa Digidemosta tulleen kirjeen, jossa on apurahapäätös: saan puolet anotusta summasta TV-käsikirjoituksen laatimiseen. Hienoa! Nyt voin pyytää Lassea aloittamaan käsikirjoituksen työstämisen, koska rahat hänen palkkioonsa on nyt hankittu.

REFLEKTION REFLEKTIO:

Olen saanut nyt esimakua taiteen tuotteistamisesta. Ja kun nyt olen hyväksynyt tämän ajattelumallin, oheistuotteiden keksiminen leluineen ja muine rekvisiittoineen ei tuottane ongelmia. "Mitä paremmin tunnemme asiakkaittemme tarpeet eli sen, mitä he haluavat, sitä todennäköisemmin osaamme tuotteistaa palvelumme juuri heille sopivaksi" (Hoivala 2003, 76). Tämä tarkoittaa minulle käytännössä myös sitä, että on perehdyttävä liiketoimintamalliin vielä syvällisemmin. On mietittävä vielä tarkemmin kohderyhmä ja sen tarpeet.

Lukiessani Tuli-ohjeistusta kyselen itseltäni: Miten näitä lauseita sovelletaan musiikkituotantoon? Tekstistä tulee mieleeni vain auton moottorin osia ja muita teknisiä vemppeitä, jotka ovat perin kaukana kulttuurista. Voiko musiikki olla jokin *prototyyppi*? Voisikohan joku pehmentää ohjeistuksen kulttuuriin ja erityisesti musiikkihankkeisiin sopivaksi?

Harri Hoivalan selvityksen mukaan markkinointiin kuuluu monia muitakin osa-alueita kuin pelkkä tuote (Hoivala 2003, 78). Jos käänän ajatusmallin toisin päin: tuote muodostaa vain yhden markkinoinnin osa-alueen. Mitä tämä tarkoittaa konkreettisesti omassa hankkeessani? Se tarkoittaa sitä, että näin ajateltuna sävellykseni alkavat menettää merkitystään koko kontekstissa muiden osa-alueiden noustessa musiikkini rinnalle. Tämäkin asia vaatii hieman sulattelua – olin tähän asti ajatellut, että musiikki on se tärkein substanssi!

Toisessakin mielessä liukastelen tärkeällä rajapinnalla. Kysymys, jota huomaan pohtivani tämän tästä on se, onko säveltämäni musiikki myyvää. Täytyykö sen olla sitä? Olen säveltänyt lauluni täysin omaehtoisesti, ilman kaupallisen ajatuksen häivääkään. Pitäisikö minun nyt alkaa laskelmoida ja katsoa sävellyksiäni markkinoiden näkökulmasta?

Entä mitkä sitten ovat ne elementit, jotka tekevät musiikista myyvää? Mistä esimerkiksi tapaamani tuottaja kuulee, onko laulussa hitin aineksia? Onko se teksti, melodia vai sovitus? Pitääkö tekstissä olla alatyylisiä juttuja siksi, että se vetoaa lasten nuoriin vanhempiin? Täytyykö melodian olla riittävän yksinkertainen tarttuakseen jokaisen rallatettavaksi? Pitääkö sovitusten olla vain pop/rock -henkisiä, että ne miellyttäisivät

mahdollisimman monia? Onko musiikin myyvien elementtien välillä eroja Suomen markkinoilla verrattuna esimerkiksi Euroopan muiden maiden markkinoihin?

Tässä aukeni visaisia kysymyksiä pohdittavaksi. Miettiessäni näitä syntyjä syviä voisin hieman kärjistäen kysyä, onko myyvä musiikki sitten latteaa ja keskinkertaista. Onko "akateemisella" otteella tehty liian snobia ja hienostelevaa yleiseen makuun? Vai onko musiikkituottajien lähtökohta jo asenteellisesti negatiivisesti väritynyt tuntemattoman naissoitonopettaja-tekijän kohdalla? Kolisevatko tässä jotkin asenteelliset genererajat nyt vastakkain? Kysymykset ovat liian suuria vastattavaksi hankkeen tässä vaiheessa, ehkäpä myös sen jälkeen. En haluaisi myöskään tehdä tästä tasa-arvokysymystä. Arvelenkin, että monet tuottajina toimivat pitkälti pelkän vaiston varassa. Nyt on kuitenkin muistettava, että olen käynyt vain yhden tuottajan luona kokeilemassa kepillä jättä.

Jäin pohtimaan myös sitä, miksi rahasta puhuminen Tuli-tiimin kokouksessa aiheutti kohdallani niin voimakkaan reaktion. Kulttuuri ja talous ymmärretään usein toisistaan irrallisiksi asioiksi. Kulttuurin käsite yhdistetään johonkin ylevään ja kaukaiseen, ja yritystoiminta nähdään lähinnä rahantekemisenä (Wilenius 2004, 11). Ehkä minusta tuntui häpeälliseltä edes ajatella, että voisin ansaita elantoni hankkeeni ansiosta joskus tulevaisuudessa. Luulinko liikoja itsestäni? Luultavasti olen sisäistänyt hyvin myös suomalaisen sananlaskun *Ken kuuseen kurkottaa, se katajaan kapsahtaa*.

Kulttuurialalle tyypillinen piirre on se, että kaupallista menestystä tärkeämpää näyttäisi olevan muiden samalla alalla toimivien taiteilijoiden arvostus. Monilla muilla liiketoiminnan alueilla taloudellista menestystä, kannattavuutta ja tuottoa pidetään jopa tärkeämpinä kuin sitä tapaa, jolla niitä tehdään. (Hoivala 2003, 78.) Onko akateemisen taidekentän väki siis näin perin pohjin kiinni siinä traditiossa, jossa vain kriitikko tai muut saman alan tyyllilajin edustajat arvioivat kulttuurituotteen paremmuuden – ilman taloudellisia arvoja? Eli taiteen pitäisi tuottaa vain henkistä pääomaa ja tyydytystä, ei kylmää rahaa. Toisaalta tämä käsitys on toivoakseni muuttumassa, koska en usko kenenkään enää vähättelevän ulkomailla menestyneiden muusikoiden taiteellisia näyttöjä.

6.2 Arviointivaihe: omatekoisia demoja ja "kässäreitä"

Mä toi-von,et-tä tä-nään meil-lä tur-val-lis-ta ois,

27.5.2009

Päätös Tuli:n jatkorahoituksesta tulee. Positiivinen asia on se, että saan toisen vaiheen jatkorahoitusta. Huono asia on se, että saan rahaa vain noin neljänneksen haetusta määrästä. Tulee kuitenkin tieto, että voin anoa sitä lisää, kun tietyt asiat - kuten skaalautuvuus - on selvitetty.

Touko-kesäkuun aikana mietin asioita. Totean, että demolevyn tempot ovat liian hitaita, jolloin biiseistä saa väärän kuvan. Päätän sittenkin tehdä itse demolevyn. Ymmärrän, että saadaksesen oikean käsityksen kokonaisuudesta mahdollisen tuottajan täytyy saada kuunnella kaikki biisit. Siispä ostan kunnon mikin ja alan pohjalaisella rohkeudella opetella äänittämistä kotioloissa tietokoneella, Sibelius-ohjelmalla tekemieni sovituspohjien päälle.

REFLEKTIO: Tuli-hankkeen arviointivaiheen tärkeimmät asiat ovat kaupallistamispolun selvittäminen ja tuotteistaminen. Jätän näistä asioista huolehtimisen pääosin Timon vastuulle. Tavoitteenani on löytää ympärilleni luotettavat ihmiset, koska haluan keskittyä nimenomaan sisällöntuotantoon. Homma alkaa taas maistua, ja jopa innostun uuden tekniikan opettelusta. Saan äänitettyä 23 laulua 24:stä. Viimeinen laulu tyssää teknisiin ongelmiin ja voimien loppumiseen. Juhannus ja tyttäreni rippijuhlat painavat päälle. Haluaisin jo siirtyä kakkujen leivontaan ja unohtaa koko demon. Koen koko ajan ongelmaksi sen, että minulla on klassisesti koulutettu ääni, joka ei sovi tähän genreen. Minulla ei kuitenkaan ole muuta vaihtoehtoa eli rahaa palkata parempaa laulajaa. Timolta tulee viesti, että voisimme pitää palaverin Lasse Wikmanin kanssa vielä kesäkuussa. Hän ehdottaa, että lähettäisin demon Lasselle ennen tapaamistamme. Hän arvelee, että Lasselle voisi tulla uusia ideoita levyä kuunnellessa.

Nyt en oikein ymmärrä Tuli-tiimin logiikkaa. Tuntuu, että olemme hakemuksissamme jo monta kertaa selvittelleet hankkeen skaalautuvuutta. Eikö viesti mene Tuli-tiimille perille, vai missä vika piilee?

23.6.2009

Niinhän siinä kävi, kuin Timo arveli. Lasse on kokenut käsikirjoittaja myös tv-puolella. Hänellä oli heti selvä näkemys siitä, miten juttu kannattaa tehdä. Hän myös osasi kuunnella lauluista sen oleellisen eikä juuttunut teknisiin eikä äänellisiin asioihin. Olimme Timon kanssa ajatelleet, että jokaiseen lauluun pyydetään eri artisti. Lasse oli kuitenkin eri mieltä. Koska laulut ovat selkeästi lastenlauluja, pitäisi solistienkin olla lapsia. Toiseksi monet nimekkäät artistit ovat kovin tarkkoja brändistään. Toisin sanoen laulujen tulee sopia heidän imagoonsa. Ja koska eri artistit edustavat luultavasti myös eri levy-yhtiöitä, voi tilanne aiheuttaa monenlaisia ongelmia.

Päätimme etsiä eri puolelta Suomea lapsiryhmiä, jotka tulevat studionauhoituksiin, yksi kuhunkin jaksoon. Ryhmät valitaan esim. videoiden perusteella. Totesimme, että 24 laulua on liian suuri paketti. TV-kanavilla on jo joulukalentereiden suunnitelmat lukkoon lyötynä tuleville vuosille, joten kalenteri-idea ei ehkä mene läpi. Jos lauluja olisi vain 12, sen voisi myydä joulunajan musiikkiohjelmaksi eikä joulukalenterina. Ohjelma voisi tulla kolme kertaa viikossa esim. maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina. Tällöin lauluja riittäisi myös seuraavaksi jouluksi.

REFLEKTIO: Näkökulman muutos helpottaa oloani huomattavasti. Ajatus toteuttaa 24 laulua on tuntunut minusta liian isolta kakkupalalta. Puolet pienempänä idea alkaa vaikuttaa toteuttamiskelpoiselta.

Kesälomalla työstän kolmen laulun tekstejä Lassen avustuksella. Hän haluaa, että kirjoitan valitsemistamme kolmesta laulusta pelkät tekstit säkeittäin paperille. Tällä tekniikalla työskennellessä huomaa helposti, mitä korjattavaa teksteissä on. Laulujen riimien ja tavumäärien tulisi olla kohdallaan, täytesanat minimissään. Vähitellen alan itsekin huomata tekstieni puutteita, joten päätän keskittyä kesän ajan niiden hiomiseen. Tajuan olleeni liian musiikki- ja sovituspainotteinen, olenhan tehnyt pelkkiä sovituksia antaumuksella koko talven. Nyt annetaan sanojen laulaa!

Käyn kuitenkin läpi kaikki 24 laulua ja vähän enemmänkin. On sitten ainakin varaa valita parhaat päältä. Vappu- ja juhannusaattokin sujuvat aina tilaisuuden tullen joululaulujen merkeissä. Olenkohan ihan pöpi? Pikku hiljaa alkavat silmäni aueta tekstin ongelmille. Joidenkin laulujen kanssa pakerran pitkäänkin, ennen kuin ratkaisu löytyy. Koska joistakin ei kuitenkaan mielestäni tule kelvollisia, päätän keskittyä vain parhaimpiin.

4.9.2009

Tapaamme Timon ja Lassen kanssa Metropoliassa. Lassella on nyt valmis TV-käsikirjoitus Joulun toivelista –nimisestä laulusta. Ensi lukemalta käsikirjoitus tuntuu toimivalta. Itsestäni huomaan, että ajatukseni ovat vähän hukassa kesäloman jälkeen. Juttelemme jatkosta. Päätämme tavata Metropolian Tuli-ryhmän kanssa lokakuussa. Siihen asti työstän tekstejä Lassen avustuksella. Mutta ensin ne loput 9 laulua pitäisi valita; Lasse toivoi, että niiden teksteissä olisi erilaista sisältöä mukavan vaihtelun aikaansaamiseksi.

Tänään keskustelimme vakavammin siitä, tulisiko minun perustaa toiminimi. Tähän mennessä homma on sujunut mukavasti ilmankin. Asia tulee kai kohta ajankohtaiseksi, koska minun on pian maksettava Lasselle palkkio käsikirjoituksesta.

REFLEKTIO: Tapaamisemme jälkeen alkaa ajatus kirkastua, ja kirjoitan ajatuksiani hieman paperille. Tuleekohan aikataulustamme sittenkin liian kireä?

Hion vielä Joulun toivelistan sovitusta, jos vaikka saataisiin rahoitusta TV-pilottijakson tekemiseen. Laulu on myös Lassen ehdotus demojaksoon. Harjoittelen pianotunnilla montuno-komppia ja sovellan sitä Joulun toivelistaan. Nyt laulu alkaa toimia!

19.9.2009

Olen nyt henkisesti valmis toiminimen perustamiseen. Soitan pankkiin avatakseni pankkitilin toiminimeä varten. Sitten marssin Seinäjoen TE-keskukseen hoitamaan toiminimi-asiaa. Minun tuurillani siellä sattuu olemaan Tyky-päivä, eikä ketään asiasta tietävää ole paikalla. Otan kuitenkin toimistolta mukaani kaavakkeita ja ohjeita ja päätän opiskella asiaa viikonlopun aikana.

22.9.2009

Maanantaina menen toimistoon uudestaan; nyt paikalla on ystävällinen rouva. Hän vastaa avuliaasti kysymyksiini, ja hetken päästä minulla on toiminimi nimeltä Villiviisu. Hinta on 65 euroa. Marssin ulos rinta rottingilla.

22.9.2009

Teen loppuselvityksen Digidemo-hakemukseen. Soitan verotoimistoon kysyäkseni maksukäytännöistä silloin, kun itse olen apurahan saaja, mutta ostan toiselta palveluja. Kyseessä ei ole tällöin työsuhde vaan toimeksianto. Verottaja suositteli yritysten ja apurahojen pitämistä erillään. Arvonlisävero-ajattelu sopii verottajan mielestä huonosti apurahojen yhteyteen. Palkka maksetaan työkorvauksena, jolloin saaja hoitaa itse sotu-, eläke- ym. maksut. Pahus, en päässytäkään käyttämään toiminimeäni vielä.

REFLEKTIO: Timo tekee työtä tahollaan, ja minä kommentoin ja päivitän osaltani esityksiämme seuraavaa Tuli-palaveria varten. Samalla myös laulut edistyvät pikku hiljaa. Minua alkaa huolestuttaa se, että olen tehnyt sovitukset mieleisilleni soittimille. En ole juurikaan ajatellut realistista tilannetta siitä, mitkä resurssit oikeasti tulisivat olemaan. Luulen, että minun täytyy miettiä kokoonpanot uudestaan, myös minimissään. Voi, kun olisi joku toinen tässä kanssani pätkäilemässä musiikkipuolen asioita! Olisi kiva siirtää vähän vastuuta jollekin luotettavalle henkilölle.

2.10.2009

Pidämme arviointivaiheen loppuraportin. Esittelemme lyhyesti sen, miten hankkeeni on tässä välissä edistynyt. Minulla on siis ollut optio toisen vaiheen loppurahoitukseen, joka syystä tai toisesta on aika pieni summa. Kokouksessa käy myös ilmi, että Metropolia ei ole budjetoanut kolmanteen vaiheeseen mitään! Olen asiasta lievästi sanottuna järkyttynyt! En oikein ymmärrä, miksi Metropolia laittaa ensin tällaisen suuren hankkeen alulle ja sitten vetää ikään kuin maton jalkojen alta. Jääkö hankkeeni nyt tämän vuoksi kesken? Menemme Timon kanssa palaverin jälkeen kahville puimaan asiaa.

REFLEKTIO: Vaikka tekisikin mieli, en voi kuitenkaan lyödä hanskoja tiskiini, sillä olen sopinut tapaamisen Falcon Music Productionin tuottajan P.H:n kanssa ensi perjantaiksi. Biisit ovat muuttuneet niin tekstien kuin sovitustenkin osalta niin paljon, että on pakko äänittää uusi demo. Aamukäheällä äänelläni piipitän laulut Sibeliuksella tekemieni

sovitusten päälle. Pitäisikö tässä oikeasti ruveta väsäämään kotistudiota? Turhaudun taas, koska en osaa miksata enkä muokata ääntä – nauhoitan vain omassa olohuoneessani. Nauhalle tulee mukaan koiran haukkua ja astioiden kilinää.

9.10.2009

Timo hakee minut asemalta, ja ajelemme yhdessä Espooseen. P.H. osoittautuu sympaattiseksi tapaukseksi. Käy ilmi, että olemme opiskelleet Sibelius-Akatemiassa samoihin aikoihin - vaikka en heti muistakaan häntä. Jutustelemme tunnin verran ja kuuntelemme tekemääni demolevyä. P.H:n kommentit (sovituksethan ovat valmiita levytettäväksi..., lauluista tulee heti mieleen jouluisia kuvia...) olivat mielestäni aitoja. Timon mielestä hänen olisi pitänyt sanoa jotain paljon latteampaa, jos hän ei olisi ollut sanojensa takana. Ainoastaan kohderyhmä on hänen mielestään nuorempi, kuin mitä itse ajattelin. Puhuimme myös hieman laulujen tyyllilajeista ja siitä, millaisia kappaleita kannattaa valita kokonaisuuteen. Toki kovin syvällistä kantaa ei voi ottaa yhden pikakuuntelun perusteella. Palaverin lopputulos on positiivinen: P.H. sanoo voivansa kuvitella tulevansa projektiin tuottajaksi. Keskustelemme vielä hintahaarukasta ja siitä, mitä hänen osuutensa karkeasti ottaen maksaa. Lupaamme palata asiaan joulun jälkeen, kun rahoituksemme on paremmin selvillä.

REFLEKTIO: Omien amatöörimäisten nauhoitusten kuunteleminen oli minulle tälläkin kertaa kova koettelemus, mutta selvisin siitä hengissä! Tästä jäi hyvä fiilis!

30.10.2009

Väsäämme taas Digidemo –hakemusta, tällä kertaa TV-pilottia varten.

9.11.2009

Olen viimeistellyt tosi hyvällä fiiliksellä kahta biisiä, jotka kilpailevat keskenään pääsystä TV-pilottijaksoon. Toinen on Joulun toivelista, josta Lasse on tehnyt jo käsikirjoituksen. Toinen on aivan uusi laulu, joka syntyi loppukesän aikana. Se on pop/gospel – henkinen kappale, joka onnistui oikein hyvin. Mieleeni juolahti, että täytyisi olla sellainenkin biisi, jossa tekstissä olisi koko ohjelman nimi: *Lauletaan Joului!* Se sopii erityisen hyvin jouluaaton lauluksi.

10.11.2009

Hyvä oloni romahti totaalisesti, kun sain viestin, että päätös toisen Tuli-vaiheen optiostamme siirtyy kuukaudella eteenpäin jonkin aikataulukommelluksen vuoksi. Nyt siis olisi odoteltava ilman rahaa ja pyöriteltävä peukaloita juuri, kun olemme suunnitelleet aivoriittä projektimme eteenpäin viemiseksi. Projektimme taitaa viivästyä nyt pahemman kerran.

REFLEKTIO: Yöunet meinasivat mennä eilisen takia, vaikka Timo kyllä lohdutteli, ettei tätä kannata niin vakavasti ottaa.

12.11.2009

Luen aamukahvilla Ilkka-lehteä. Huomaan artikkelin PowerParkista, Alahärmässä sijaitsevasta huvipuistosta. Mielessäni alkaa pyöriä aivan pätkähullu rahoituskuvio, ja meilaan Timolle. Hän ei tyrmääkään ajatustani, vaan päinvastoin pitää sitä loistavana. Ehkä jossain vaiheessa yritämme saada huvipuiston omistajaa hankkeeni sponsoriksi.

20.11.2009

Pidämme aivoriihen Metropolialla Ruoholahdessa. Olen varannut neuvotteluhuoneen, koska paikalle tulee TV-formaattimies T.T. ja eräs juristi M.M. Ja tietysti Timo, Lasse ja minä. T.T. esittää kiperiä kysymyksiä. Hän antaa meidän ymmärtää, että nykyinen käsikirjoitus ei sellaisenaan kanna jaksosta toiseen. Hän esittää sellaisia ehdotuksia, joihin joudun vastaamaan: no, se oli minun aivan alkuperäinen ideani. Alamme uudelleen miettiä hankkeen sisältöä peli-idean kannalta.

Myös ohjelman nimi sekä hahmojen nimet täytyy muuttaa. Juristin mielestä Lauletaan Joulu! on niin yleinen, että sille tuskin saa IPR-oikeuksia. Timo toi esille sen, miten hyvä on, että kaikki oikeudet ovat yhdellä henkilöllä eli tässä tapauksessa minulla. Hän suositteli, että pitäisin omistusoikeuteni niin pitkään itselläni kuin mahdollista.

REFLEKTIO: Nyt tuli sellaista asiaa jota pitää vähän itsekkin selvittää. Immateriaalioikeudet ovat tärkeä alue kulttuurituotannoissa, joten ne täytyy ottaa myös liiketoimintasuunnitelmassa huomioon. Googlaan Suomen Akatemian sivuille ja saan lisävalaistusta asiaan:

Suomessa puhutaan usein immateriaalioikeuksista tai aineettomista oikeuksista. Immateriaalioikeuksia ovat muun muassa tekijänoikeus ja patenttioikeus. Immateriaalioikeudet ovat omistusoikeuden kaltaisia yksinoikeuksia. Ne suojaavat joko luovaa toimintaa tai kaupallisia tunnusmerkkejä. Lisäksi ne ovat ajallisesti rajoitettuja. Immateriaalioikeudet jaetaan tekijänoikeuteen ja teollisoikeuksiin. Teollisoikeuksille on tyypillistä se, että yleensä oikeuksien syntyminen edellyttää oikeuden rekisteröintiä. Tekijänoikeuksia ei tarvitse rekisteröidä (Suomen Akatemia).

Tutkimustulosten omistamista valaisee kirjassaan myös Markku Lampola: ”Se omistaa, joka aikaansaa”. Ja edelleen: ”Tuloksen voi siis ”omistaa” vain silloin, kun se ylittää immateriaalioikeudelliseen suojatasoon eli keksinnöllisyysvaatimukseen tai teostasoon.” (Lampola 2002, 36.)

Immateriaalioikeuksilla suojataan muuta kuin fyysistä varallisuutta. Näistä oikeuksista on viime vuosina alettu Tiina Ashornin mukaan käyttää englanninkieliseen ”Intellectual Property Rights” – termiin pohjautuvaa termiä ”IPR- oikeudet” (Ashorn 2003, 84-91).

Lisäksi ohjelman ja hahmojen nimien täytyy olla sellaisia, että niitä ei tarvitse kääntää, kun ohjelmaa myydään ulkomaille. Nämä tapaamani herrat ovat oikeasti sitä mieltä, että on katsottava pidemmälle kuin Suomen markkinoille. Seuraavat tärkeät mietittävät asiat ovat formaatin jalostus, kanvasuunnittelu ja hahmot.

Pohdimme myös, millainen on ihanneformaatti. Mitä ominaisuuksia olisi hyvä saada kehitettävään formaattiin? Saimme aikaan seuraavia asioita:

- draaman kaari jatkuu ohjelman jaksojen yli
- jakson katsominen koukuttaa katsomaan seuraavankin jakson
- formaatti kuljettaa kohti päämäärää, johon päästään vaikeuksien kautta viimeisessä jaksossa
- sisältää interaktiota (esim. äänestys)
- tarjoaa katsojalle myötäelämisen mahdollisuuden
- luo jännitystä
- mielikuvitustaso

Näistä sitten kehitetään jokin symbioosi, parhaat ja toimivat palaset pitäisi liittää yhteen. Ideoimme myös kolme erilaista ohjelmaideaa, joista pitäisi valita toimivin.

REFLEKTIO: Sain taas roppakaupalla uutta tietoa ja lakiasiaa, joka kyllä tuntuu aika monimutkaiselta jargonilta. Kuitenkin palaverista jäi positiivinen olo, eikä hyvää tuultani pilannut kovin pitkäksi aikaa edes kotona odottava Digidemon hylkäävä päätös hakemukseeni. Timolta tuli taas tekstiviesti, että kyllä me jostain rahaa keksitään. No,

rahoituksen hankkiminen on yksi konsultin tärkeimmistä tehtävistä. Avasin vielä illalla sähköpostini, jossa oli myönteinen viesti Tuli-apurahakommellusten selviämisestä. No, onneksi tuli tämä sentään. Rahat riittävät nyt joulun asti.

22.11.2009

Kotona lauantaina ajatukset tahtovat pyöriä eilisen ympärillä. Muistan laittaneeni talteen syksyisen Hesarin jutun Lapin brändäyksestä. Siinä pohditaan, miten kliseistä Lappi-kuvaa voisi muuttaa modernimpaan suuntaan (Pöppönen 2009).

Innostun asiasta, koska tämä on juuri samansuuntaista, kuin itsekin olen ajatellut. Googlaan erilaisia sanoja ja koetan päästä sisälle Lapin mystiikkaan tähtikuvioiden ja saamenkielisten sanojen avulla. Selaan saamenkielistä almanakkaa ja löydän mieluisia saamelaisia nimiä, joita jään makustelemaan. Koko hankkeen nimi on kuitenkin kaikkein vaikein. Luulen, että koko homman visualisoinnin tulisi lähteä Lapin mystiikasta, saamelaisuudesta, värien ja valon valtakunnasta, revontulista jne. Vasta illalla myöhään hoksaan: Santamagia.

Marraskuussa mahtavan flown voimalla ideoin ja kirjoitan päivätoolkulla. Saan mielestäni upean kokonaisuuden. Suunnittelen pelin säännöt uudelleen, ja ne tuntuvat nyt toimivilta. Vaihdan Lassen kanssa ajatuksia ohjelman nimestä. Häneen ei kolahda hankkeeni viides nimi Santamagia, hänestä jokin selvästi suomalainen nimi olisi parempi. Jossain vaiheessa muistan, että lapsuudessani meillä oli pulkkamäki, jota kutsuttiin Vinkkelitossuksi. Tästäpä oiva kuudes nimi ohjelmalle: Vinkkeli. Siitä sanasta saisi myös sisältöön mukavia yksityiskohtia. Lisäksi siinä on minun ja Lassen sukunimien alkukirjaimet. Ja se kääntyy ainakin saksan kielelle.

11.12.2009

Uusi aivoriihi Timon, Lassen ja T.T:n kanssa. Olen flunssassa ja aika rapakunnossa. Palaverista jää aika sekava olo. En oikein ymmärrä T.T:n näkemyksiä tänään. Tuntuu siltä, että hän on nyt päinvastaista mieltä kuin edellisessä palaverissamme. Olen ilmeisesti tehnyt valtavasti turhaa työtä, mikä harmittaa minua.

Mietimme myös nimiasiaa. Vinkkeli on ihan kiva, mutta siitä ei käy ilmi kalenterimaisuus. Lasse heittää tuosta vain: entäs Musanteri? Minusta se kuulostaa junttimaiselta!

REFLEKTIO: Joulua lähestyy, mutta joulumieleni tuntuu olevan kateissa viime palaverimme jälkeen. Harmittaa, että suostuin pompoteltavaksi. Minun olisi pitänyt sanoa napakammin parissa paikassa mielipiteeni. Kai tämä sitten on sitä pianonsoitonopettajan kiltteyttä. Tällaisesta mammarimaisuudesta on päästävä eroon! Päätän unohtaa koko hankkeemme vähäksi aikaa ja keskittyä muihin asioihin. Olemme Timon kanssa vielä puhelinyhteydessä ja pohdimme vielä tulevia steppejä sekä palaverimme jäsenistön kokoonpanoa seuraavassa tapaamisessamme. Päädyimme siihen, että yritämme vielä kerran, koska tapaaminen on jo sovittu.

7.1.2010

Saan Anna-Maria Vilkunalta viestin, että II-vaihe sai myönteisen Tuli-päätöksen, niin kuin pitikin. Asiat ovat siis siltä osin kunnossa. Tuli-ryhmä ohjeisti, että ei kannattaisi käyttää suojaustoimenpiteisiin eli juristin palkkioon tässä vaiheessa niin paljon rahaa, kuin olimme esittäneet. Niin olimme ajatelleetkin, koska projektissa tuli tämä pieni hidaste rahoituksen osalta. Mutta kummallisista neuvoista koskee toiminimeä. Tämän hankkeen alusta asti minua on kehoitettu perustamaan yritys tai toiminimi. Nyt kun minulla on toiminimi, saan täysin päinvastaisen ohjeistuksen: niin kauan kuin käytän Tuli-rahoitusta, en saisi ottaa toiminimeäni aktiivisesti käyttöön.

14.1.2010

Saan puhelun Lasselta. Juttelemme edellisestä palaverista ja siitä, miten nyt kannattaisi toimia. Hänkin on viimekertaisen jälkeen hieman huolissaan huomisesta. Vedämme kuitenkin yhtä köyttä siitä, että palaamme alkuperäiseen ideaan ja sen jalostamiseen huomisessa tapaamisessamme, vaikka joku muu olisi eri mieltä.

15.1.2010

Juna on vartin myöhässä, mutta olen melkein ajoissa palaverissamme. Aloitamme haukkumalla VR:n surkeaa palvelua talviaikana ja tämän aasinsillan kautta pääsemme sujuvasti joululauluihin. Kokonaisfiilis on yllättävän hyvä, sivuutamme edellisen kokouksen aiheuttaman hämmennyksen nopeasti ja alamme töihin. Pohdimme ensin etenemisvaihtoehtoja Timon tekemän kaavion pohjalta.

Timon tekemän erinomaisen yhteenvedon mukaan Yle näytti kutakuinkin jo valmiiksi poissuljetulta vaihtoehdolta. Internet-jakelu ei oikein kolahta minuun, vaikka se olisi halpa vaihtoehto. Juttelemme siitä kuitenkin hetken. Ongelmana on ohjelman

löydettävyys sivustojen ja tiedon tulvan joukosta. Jäljelle jää siis SuomiTV. Se on uusi kanava, joka aloitti toimintansa vasta ennen joulua. Heillä siis voisi olla myös tarvetta uusille ohjelmille, myös ehkä joulukalenterille. Jos ajattelen laulujeni aihepiirejä ja vertaan niitä SuomiTV:n arvoihin ja sen kohderyhmään (perheet vauvasta vaariin), valinta tuntuu oikealta (Räikkä, 2009). Jos tämä ei onnistu, on jäljellä vielä Internet - jakelun mahdollisuus.

T.T. olikin jo valmiiksi ottanut yhteyttä tuntemaansa henkilöön SuomiTV:ssä. Tämä oli ollut kiinnostunut asiasta ja pyytänyt, että tekisimme sinne lähiaikoina presentaation, mikä tarkoittaa ohjelman esittelyä kiteytettynä PowerPointille. Pohdimme, millaisella aikataululla olisi edettävä, jos haluamme saada ohjelman valmiiksi ensi jouluksi. Esittelyt sekä tuotantoyhtiöön että SuomiTV:lle olisi oltava viimeistään helmikuun puolessa välissä. Loppukeväästä tai kesällä äänitettäisiin musiikki, ja syys-lokakuussa nauhoitetaan TV-tuotanto. T.T:llä ja Timolla on suhteita myös Aito Mediaan, joten neuvottelut on luontevaa aloittaa ensin heidän kanssaan.

Päätämme palata alkuperäiseen ideaan ja konseptin kirkastamiseen. Esittelen uuden näkökulman: jos otettaisiin mukaan myös soittavia ja tanssivia lapsia, saataisiin vaihtelevampaa sisältöä ja enemmän musiikkia. Viime päivinä on mediassa sattumoisin kritisoitu sitä, että lastenohjelmissa on liian vähän musiikkia (Virtanen 2010).

Lapsiin vetoaa myös se, että he osaavat jonkin asian paremmin kuin aikuiset. Tästä näkökulmasta käsin saataisiin ohjelmaan huumoria. Lopuksi päädyimme siihen, että ohjelman idea on musavideon teko. Ohjelmassa päästään ikään kuin kurkistamaan kulissien takaiseen elämään – siihen, mitä tapahtuu TV-studiolla kameroiden takana. Timo keksii, että tästä ideasta voisi tehdä sitten nettiversion: tee itse oma musavideosi. Timo lupaa selvittää asiaa jonkin oululaisen pelituotantoihin erikoistuneen firman kanssa. Nämä askeleet saisimme aikaan tällä apurahan palasella. Jatkorahoitusta olisi sitten taas pohdittava.

Päivän saldo on positiivinen. Minun tehtäväkseni jää kristallisoituneen idean kirjoittaminen ja kunnollisen musiikkidemon tekeminen yhdestä laulusta tulevaan presentaatioon. Aikaa on vain pari viikkoa, huh! Nyt on pantava hihat heilumaan.

REFLEKTIO: Junassa vasta hoksaan, että Musanteri on sikahyvä seitsemäs nimi! Ja onhan sinne piilotettu etunimeni ensimmäinen tavukin. Soittelemme ja tekstaamme keskenämme Timon ja Lassen kanssa. Kaikki ovat tyytyväisiä, erityisesti minä.

16.1.2010

Minua on eilisestä palaverista asti askarruttanut demolevyn teko. Tämä on se minun Akilleen kantapäätäni. Tässä vaiheessa demon pitää olla niin hyvä kuin mahdollista. Aikataulu on kuitenkin tiukka, eikä demoon korvamerkittyä apurahaa ole käytettävissä. Päätän soittaa I.L:lle Keravalle. Hän on entinen kollegani ja lupaa ystävällisesti auttaa asiassa. Hänellä on kotistudio, jossa olisi mahdollista soittaa sovitukseni pohjalta musiikki eri raidoille. Näitä voisi sitten myöhemmin muokata. Niiden päälle sitten äänitettäisiin lauluosuudet. Soitan myös toiselle entiselle työkaverilleni, joka lupaa treenata kolme, neljä kirkasäänistä oppilastaan Keravan musiikkiopistosta laulamaan kertosaäkeen. Sitten on enää löydettävä solisti. Yritän soittaa luottomiehelleni, baritoni M.K:lle, mutta en tavoita häntä.

17.1.2010

Soitan M.K:lle uudelleen. Kuten aina, häneen voi luottaa. Vaikka hänellä on kiireinen ohjelma, niin "ainahan nyt yhden demon voi käydä laulamassa, varsinkin kun Kerava on tuossa matkan varrella". Suunnitelma on siis selvä, mutta aikataulu toivottoman tiukka – aikaa on vain tammikuun loppuun. Meilaan I.L:lle soituksen ja jään odottelemaan.

18.1.2010

TV-tuotantoyhtiö Aito Media ei ota meitä vastaan, koska heillä on jo olemassa joulukalenterityyppinen ohjelmaidea. Se siitä sitten.

20.1.2010

T.T:ltä tulee viesti, että hän on sopinut tapaamisen TV-tuotantoyhtiö Susamurun kanssa ke 3.2. klo 9. Tämä aika ei kuitenkaan käy Timolle eikä Lasselle. Timo ehdottaa, että menen sinne kahdestaan T.T:n kanssa.

REFLEKTIO: Nyt tuli epämiellyttävä olo. Olen niin kuin heikoilla jäillä. Kysyn työpaikkani rehtorilta lupaa siirtää sen päivän opetuksen, ja hän suostuu. No, kai minun on sitten pakko... Itsensä ja ideoidensa myyminen on aina ollut minulle vaikeaa, niin kuin

luultavasti aika monelle taiteen tekijälle. Nyt en kuitenkaan voi enää piiloutua Timon selän taakse ja luottaa siihen, että hän "liidaa" palaverin. Minun täytyy itse ottaa vastuu ideani esittelemisestä Susamurussa.

21.1.2010

Saan viestin, että Tuli-rahoituksen III-vaihe on sittenkin haettavissa. Haku on viimeistään helmikuun toisella viikolla. Hyvä!

24.1.2010

Tartun taas Joulunkelin valssiin, jota olen karttanut puoli vuotta. Laulu on mielestäni liian pitkä, teksti monimutkainen ja sovitus liian paksu. Yllättäen ongelmat ratkeavat sunnuntaiaamuna. Luulen, että otan sittenkin tämän laulun mukaan kokonaisuuteen. Jotkut biisit näköjään vain vaativat pitkän kypsyttelyn...

25.1.2010

Kyselen T.T:lta demolle jonkinlaista deadlinea. Hän vastaa, että helmikuu voisi olla demon tekoaikaa, jos toimitamme demon asianosaisille vasta palaverin jälkeen. Paras olisi tietenkin, että demo olisi jo tapaamisessamme kuunneltavissa, sekä Susamurussa että SuomiTV:ssä.

27.1.2010

Olemme sopineet, että Timo soittaa minulle sparrauspuhelun n. klo 11. Minuuttia vaille 11 puhelin pirisee. Timo tekee vielä yhteenvedon asiastamme, minä teen muistiinpanot. Sovimme myös, että jos mahdollista, yritämme lounastaa keskiviikkona kyseisen palaverin jälkeen. Se, joka vapautuu ensimmäisenä, ottaa yhteyttä. Minulle tulee ehkä hivenen parempi olo. Mietityttämään jää se, menenkö Helsinkiin 5.50 junalla vai lähdenkö jo edellisenä iltana. Aamujunalla mentäessä minulla ei juuri ole loppoaikaa enkä halua pilata tärkeää tapaamista sillä, että pakkasella juna saattaa kuitenkin olla myöhässä.

29.1.2010

Opiskelupäivä Helsingissä. Tulen puoli kymmeneltä illalla kotiin Seinäjoelle, koska juna oli melkein tunnin myöhässä. Melkein heti saan Keravalta viestin, että lasten laulu oli jo äänitetty. Mitä ihmettä? Senhän piti tapahtua vasta ensi tiistaina. Äänite onkin vasta raakaversio, johon tehdään vielä säätöjä. Saan laulun mp3-tiedostona kuunneltavaksi.

Vaikka versio ei ole vielä lopullinen, se on silti mielestäni aivan ihana. Lasten laulu ei ole täysin putipuhdasta, mutta ehkä juuri siitä syystä se kuulostaakin niin aidolta. Jään odottamaan, millainen demosta tulee miksausken jälkeen. Hei, sehän saattaa jopa ehtiä Susamurun palaveriin!

REFLEKTIO: Voi, miten uskomattoman ihania ja luotettavia ihmisiä! Minulla on kyllä maailman parhaat ystävät!

1.2.2010

Saan uunituoreen demon iltapäivällä. Se on parempi, kuin osasin odottaa, vaikka yhtä pitkää formaattia ei ole saatu lyhennettyä. Illalla poltan levystä vielä kaksi cd:tä palaveria varten. Kaikki alkaa olla kunnossa. Laitan demon vielä meilinä Timolle, Lasselle ja T.T:lle. Kaikilta tulee viesti, että tykkäävät kovasti siitä. T.T:n mielestä se avaa formaattia hyvällä tavalla.

2.2.2010

Vaikka palaveri on vasta huomenna, päätän lähteä Helsinkiin jo tänä iltana. En luota VR:ään näillä keleillä; junat ovat koko ajan myöhässä. Sovin erään hyvän ystäväni kanssa meneväni heille yöksi. Ystävän seura on hyvää terapiaa huomista varten. Olen varautunut henkisesti aika kriittiseenkin vastaanottoon. Mutta nyt ei minua onneksi juuri jännitä.

3.3.2010

Otan Haagasta taksin, vaikka se vähän maksaakin. En halua hortoilla Hernesaassa, varsinkin kun bussien ja paikallisjunienkin kanssa on vähän niin ja näin. Lumitilanne Helsingissä on aivan karkea. Olen paikalla sopivasti noin kymmentä vaille yhdeksän. T.T. ei ole vielä saapunut, joten juttelemme toimitusjohtajan kanssa kahdestaan. Tunnelma on mukava ja välitön. T.T. tulee vähän myöhässä. Toimitusjohtaja tietää asiastamme perustiedot, koska hän on tutustunut etukäteen lähettämiimme papereihin. Kuuntelemme demon. Vaikuttaa siltä, että hän on aidosti kiinnostunut ideastani ja tykkää laulusta. Hän esittää joitakin muutosehdotuksia formaattiin. Ohjelman nimeksi hän ehdottaa yksinkertaisesti Joululaulukalenteri. Hänen mielestään ohjelman nimestä täytyy selvitä heti, mistä siinä on kysymys. Sovimme, että kirjoitamme Lassen kanssa helmikuun loppuun mennessä uuden konseptin: perustarinan ja yhden jakson karkean rakenteen. Mielipiteemme natsasivat yhteen

myös visuaalisen ilmeen kohdalla. Toimitusjohtajakin oli sitä mieltä, että tonttuja täytyy stailata raikkaan näköisiksi.

REFLEKTIO: Susamuru on yksi arvostetuimpia lasten ja nuorten tv-sisältöjä kehittäviä tv-tuotantoyhtiöitä Suomessa. Voin siis olla varsin iloinen, että hankkeeni otettiin heillä näin hyvin vastaan. Olin varautunut siihenkin, että vartin palaverin jälkeen sanotaan kiitos ja näkemiin. Tänään otettiin kuitenkin yksi askel eteenpäin. Monta askelta on kuitenkin vielä edessä, ja kaikki voi tietenkin mennä myös komeasti pieleen. Silti juuri nyt tuntuu tosi hyvältä. Homma jatkuu. Soitan Lasselle ja kerron uutiset. Hänkin on tyytyväinen.

9.2.2010

Saan Lasselta sähköpostiviestin. Hän on sitä mieltä, että minä pystyisin itse käsikirjoittamaan koko ohjelman. Punainen lanka on hänen mielestään olemassa. Hän olisi sitten taustatukena, heittäisi ideoita ja antaisi omia näkemyksiään käsikirjoitukseen. Siten oma näkemykseni säilyisi parhaiten.

Viestin saatuaani soitan Lasselle. Minulla on hieman pelko siitä, että hän uhkaa vetäytyä hankkeesta. Myönnetään, että tämän jutun tekemiseen vaaditaan erityisesti musiikillista substanssia. Mutta että käsikirjoittaisin kokonaan itse? Juteltuamme hetken sovimme Lassen kanssa, että hän tekee minulle jonkinlaisen luurangon ohjelman yhden jakson kulusta kohtauksineen ja minuuttimäärineen. Minä puolestani kirjoitan sisällöt ja ne asiat, joita ajattelen ohjelmaan tulevan. Lasse sitten viimeistelee jutun toimivilla dialogeilla.

REFLEKTIO: Olen tietenkin tyytyväinen, että myös Lassen mielestä olen oppinut vuoden aikana hurjasti tekstien kirjoittamisesta. Ehkä minulla on jo selkeä näkemys myös tämän tuotannon koosta ja siitä, mitä on mahdollista tehdä – ja mitä ei. Koska en ole aikaisemmin kirjoittanut mitään varsinaista käsikirjoitusta, tuntuu Lassen apu kullannarvoiselta. Käsikirjoitus pohja antaa selkeän mallin työlleni. Ryhdyn siis taas rohkeasti hommiin.

REFLEKTION REFLEKTIO:

Harri Hoivalan mukaan kulttuurin tuottaja voi parantaa jonkin verran tuotteen vetovoimaa käyttämällä sellaisia henkilöitä, joiden oma brändi myy (Hoivala 2003, 78).

Laulun esittäjällä on merkittävä rooli koko kontekstissa. Tunnettu artisti herättää kiinnostusta ja pääsee myös eri tavoin esille erilaisissa medioissa kuin tuntematon esittäjä. Huonompikin laulu voi päästä esille tunnetun artistin kautta. Mutta pätevätkö lastenmusiikissa samat lainalaisuudet?

Liiketoimintamallia päivitetään nyt melkein joka tapaamisella. Tuntuu, että hankkeeni elää kuin ameeba. Vieläkään en tiedä, mikä tulee olemaan lopullinen suunta. Olen käyttänyt valtavasti aikaa konseptin eli tuotteen suunnitteluun. Tämä tarkoittaa TV-ohjelmaformaatin luomista. Mutta oli tarkoituskin alun perin, että voin hyvällä omallatunnolla keskittyä sisällöntuotantoon Timon hoidellessa taloudellisia kysymyksiä.

Tuli-hankkeeseen liittyvät asiat hoituivat Metropolian Tuli-yhteyshenkilön ja Timon kautta. Timo teki kaiken ”byrokraattisen” työn. Asiakirjat tarkistettuani hän lähetti ne Metropolian Tuli-yhteyshenkilölle. Välillä olin lievästi epätietoinen siitä, paljonko konsulttipalkkioihin käytettävää rahaa on jäljellä. Koska kuitenkin oli aika isoista asioista kysymys, ihmettelin joskus apurahalogiikkaa. Olin välillä huolissani myös Timon palkan riittävydestä. Välillä hän teki riskillä hommia jonkin apurahasählingin vuoksi. Itselleni yhteys Tuli-tiimiin syystä tai toisesta jäi hieman etäiseksi. Olen tavannut Metropolian Tuli-henkilöt muutaman kerran raporttien merkeissä sekä ollut puhelin- ja sähköpostiyhteydessä, varsinaista Etelä-Suomen Tuli-tiimiä en koskaan.

Asiointi Tuli-tiimin kanssa tuntui joskus olevan erittäin byrokraattista. Se oli kuitenkin ymmärrettävää, sillä olihan kysymys melko suurista summista. Miksi en siis olisi toiminut rahoittajani toiveiden mukaan – olihan kaikki hankittu raha hankkeeni näkökulmasta katsoen samanarvoista.

Markkinointi kulttuurin alalla ei Harri Hoivalan mukaan ole sen helpompaa kuin muillakaan aloilla. Mitään yleispätevää viisasten kiveä ei ole kenenkään kassakaapissa. Markkinoinnin kilpailutekijät ja toteutusmallit pitää aina miettiä tapauskohtaisesti. (Hoivala 2003, 82.) Käynti TV-tuotantoyhtiö Susamurussa oli minulle henkisesti melkoinen koettelemus. Olikohan syynä sittenkin periluterilainen kasvatus ja arvopohja siitä, että itseä tai omia tuotoksia ei saa kehua? Suomalaiset sanonnat kuten *vaatimattomuus kaunistaa, omakehu haisee, tyttölapsen pitää puhua puolella suulla* jne. kummittelevat varmaan monen oman ikäiseni suomalaisen naisen alitajunnassa. Näin jälkepäin voin kuitenkin sanoa olevani ylpeä siitä, että pystyin kokoamaan itseni

em. palaveriin. Voin sanoa tietyllä tavalla onnistuneeni, sillä jos ohjelmaidea ei herätä kiinnostusta TV-tuotantoyhtiössä, ei kohteliaisuudesta löpötellä juuri kymmentä minuuttia kauempaa.

6.3 Jalostusvaihe: konseptin kehittäminen pilottivaiheeseen

ja jo-kai-sel-le puk-ki pie-nen lah-jan tuo-da vois.

16.2.2010

Metropolian Tuli-tiimi esittää Etelä-Suomen Tulin projektiryhmälle, että Lauletaan joulu! saisi kolmannen eli jalostusvaiheen Tuli-rahoituksen. Metropolian Tuli-tiimi piti esitystä hyvänä ja oli kaikin puolin tyytyväinen hankkeen etenemiseen. Etelä-Suomen projektiryhmä haluaa vielä selkeästi nähdä, että ne toimet, joita se arviointivaiheeseen suositteli, on tehty.

REFLEKTIO: Onneksi tämä Tuli-asiakin etenee. Ainakin voin nyt hakea kolmannen vaiheen rahoitusta. Nämä paperiasiat tuntuvat vain olevan byrokraattista ja pilkuntarkkaa rautalangasta vääntämistä. Onneksi Timo on hyvä näissä asioissa! Joudumme täydentämään hakemustamme moneen kertaan. Toivotaan nyt vielä menestystä Etelä-Suomen projektiryhmässä.

Jos saan jalostusvaiheen rahoituksen, minulla on mahdollisuus tehdä yhdestä laulusta TV-pilottijakso. Onko se nyt sitten se *prototyypin valmistaminen*, josta Tuli-ohjeistuksessa puhutaan? Niinpä kai. Tuntuu tylsältä kääntää kaikki ohjeistuksen termit musiikin kielelle!

Lassen "kässäriluuranko" auttaa minua kummasti. Kirjoitan ja pohdin, pohdin ja kirjoitan viikon, puolitoista. Taas tuntuu kivalta. Laulujen tekstejäkin täytyy vielä miettiä ja tarkistaa, koska lupasin lähettää ne erillisinä Susamuruun. Teen vielä jonkinlaisia korjauksia ja yhden uuden lauluvaihtoehdon, koska kokonaisuus näyttää kaipaavan räppiä.

23.2.2010

Saan tiedon, että *Lauletaan Joulu!* -hanke hyväksyttiin esityksen mukaisesti Etelä-Suomen Tuli-tiimissä! Samalla ohjeistettiin, että liiketoiminnan suunnittelussa pitäisi erityisesti tarkastella liiketoimintaa tiukasti bisnesnäkökulmasta. Olisi vielä pohdittava työnjakoa eri kumppanien välillä ja siten myös mahdollisen voiton jakautumista käytännössä. Suomeksi sanottuna sitä, miten kukin osapuoli saa toimeentulonsa hankkeesta.

Lisäksi korostettiin, ettei toiminimeä oteta käyttöön niin kauan kuin Tuli-hanke on käynnissä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että toiminimeä ei käytetä ennen kuin jalostamisvaiheen loppukokous on pidetty ja loppuraportti saatu. Pienenä sivujuonteena ja kuriositeettina projektiryhmä kiitti erityisesti sitä, että projektiryhmän edellyttämät toimenpiteet on tehty ja dokumentoitu.

REFLEKTIO: Hienoa, upeaa! Tällä rahalla päästään sitten loppusuoralle eli neuvotteluihin kanavan kanssa. Hieman minua kummastuttaa tuo toiminimi-asia. Yrityksen perustamisesta muodossa tai toisessa on puhuttu aivan ensimmäisestä palaverista asti. Asia on vaivannut minua itseäni koko ajan. Nyt toiminimi täytyykin laittaa jäihin. En ymmärrä.

23.2.2010

Hiihtolomat hieman sotkevat asioita, koska en saa yhteyttä T.T:een. Olisin halunnut luetuttaa hänellä aikaansaannokseni. Lähetän siitä huolimatta käsikirjoitusluonnoksen Susamuruun, hyvissä ajoin ennen deadlinea. Saan sieltä heti samana päivänä vastauksen, että lupaavat palata asiaan asap.

Nyt kun olen saanut käsikirjoituksen pois käsistäni, voin keskittyä hieman muihinkin asioihin. Olen päättänyt pilata oman hiihtolomani aikomuksenani suorittaa pianon vapaan säestyksen C-kurssi oman hiihtolomaviikkoni perjantaina. Kun lomani alkaa, sairastun flunssaan.

9.3.2010

Saan Susamurusta meilin, että käsikirjoitus on oikein hyvä ja että sen pohjalta voidaan mennä eteenpäin. Käsikirjoitus menee nyt SuomiTV:lle, jonne yritetään saada palaveri mahdollisimman pian.

REFLEKTIO: Jippii! Osasin sittenkin!

24.3.2010

HappyWisen O.T. saapuu kotiini Seinäjoelle täsmällisesti klo 10. Hän on matkalla Helsingistä Ouluun omalla autolla, joten kotini oli sopiva "puolimatkan krouvi" tähän tarkoitukseen. Jutustelimme ja joimme kahvia. Ilmapiiri oli oikein leppoisa ja mukava. Olen saanut häneltä sähköpostina etukäteen kaikenlaisia ehdotuksia joulukalenterin toteuttamiseksi netissä. Tuntui, että ajatuksemme olivat aika lailla samoilla linjoilla online -peliin suhteen. Päätimme hylätä kaikki laulettavat joulukortti-ideat niiden monimutkaisuuden vuoksi ja keskittyä ensin pienempiin, lapsille suunnattuihin peleihin. Digidemo- hakemuksen jättöpäivä olisi jo ensi viikon tiistai, joten taas on pikkuisen kiire tämän asian kanssa. O.T. täyttää hakemuksen peliasioiden osalta, ja Timo kasaa sen sitten loppuun. Nyt alan keskittyä pianotutkintooni, joka sairastumiseni vuoksi siirtyi yli kuukaudella eteenpäin.

25.3.2010

SuomiTV:n tapaaminen ei onnistu meistä riippumattomista syistä. Joudumme odottamaan siihen asti, kunnes eri osapuolet tapaavat toisensa MIP-TV:n festivaaleilla Cannesissa. Silloin kuulemme, eteneekö hankkeeni tarjouksen tasolle.

REFLEKTIO: No, jooa joo...

29.3.2010

Kävelen Pohjoisesplanadilta Korkeavuorenkadulle hieman sekavissa tunnelmissa. Minulla on juuri ollut vapaan säästytksen C-tutkinnon taiteellinen osuus Café Jugendissa. Tilaisuus oli mukava, ja mielestäni onnistuinkin kohtalaisen hyvin. Juttutuokio ja palautekeskustelu raadin kanssa sujui rattoisasti kahvin ja tipuleivosten kera. Nyt on kuitenkin takki aika tyhjä. Onneksi kävely selvittää päätä, ja olen kutakuinkin tasapainossa, kun saavun Timon uuteen toimistoon.

Viimeistelemme Digidemo- hakemuksen, ja allekirjoitan sen. Viimeinen jättöpäivä on huomenna. Toteamme, että emme voi tehdä enempää juuri nyt. Odotamme, mitä MIP-TV:ssä tapahtuu. T.T. esittää taas ajatuksiaan Euroopan valloituksesta. Minua vähän naurattaa ja sanon, että tehdään nyt vain tämä kotimaan projekti ensin. Timolla on tähän hyvä pointti. Hän korostaa jälleen, että kotimaan projektin onnistumiseen

vaikuttaa kuitenkin myös se, miten pitkälle olen pohtinut jutun kansainvälisyyttä – vaikka kansainvälinen myynti ei onnistuisikaan.

REFLEKTIO: Mietin, miksi suhtaudun koko ajan niin skeptisesti hankkeen kansainvälistämiseen. Olenko liian realisti? Haluanko pitää jalat maassa vain siksi, etten pettyisi? Kieltämättä ajatus ohjelman viemisestä Eurooppaan kuitenkin kiehtoo minua. Tiedän myös, että onnistumisen mahdollisuus siinä on lottovoiton luokkaa. Voin kuitenkin olla tyytyväinen omaan panokseeni, koska olen tehnyt parhaani. Käsikirjoitusta ei juuri nyt kannata työstää eteenpäin, joten voin hetkeksi keskittyä muihin juttuihin. Kohta alkaa ansaittu pääsiäisloma, jonka jälkeen paneudun toiseen isoon projektiin: Konna etsii ystävää -satumusikaaliin Lapualla.

15.4.2010

Konnamusikaalin esitykset ovat onnellisesti ohi. Istun työpaikkani kahvilassa lounaalla, kun saan puhelun Cannesista. Susamurun toimitusjohtaja on tavannut siellä SuomiTV:n porukkaa. Neuvottelujen tulos SuomiTV:n kanssa oli negatiivinen. Perusteluna on se, että SuomiTV on uusi kanava eikä siksi voi ottaa uusia lauluja - se yhdistelmä ei heidän mielestään toimi. Toimitusjohtaja on hyvin ystävällinen ja kehottaa ottamaan myöhemminkin häneen yhteyttä, jos uusia ideoita tulee.

REFLEKTIO: Vaikka olen pettynyt, asia ei vielä kirpaise kovaa, koska olen vielä musikaaliesityksistä aivan euforiassa. Huomenna ehkä tajuan jutun paremmin. Lähetän Timolle meiliä, hän lupaa soittaa maanantaina.

19.4.2010

Lasse soittaa ja kyselee kuulumisia. Hän on täysin hämmästynyt vastoinkäymisistä. Hän on koko ajan ollut vahvasti sitä mieltä, että ohjelmamme olisi oiva mahdollisuus SuomiTV:lle profiloitua nimenomaan perhearvoihin. Lassekin on pettynyt; olihan idea ohjelman tarjoamisesta juuri SuomiTV:lle hänen ajatuksensa.

Illalla Timo soittaa. Olen vielä opettamassa, joten en voi puhua pitkään. Hän kertoo kuitenkin SuomiTV:n johtamisongelmista, jotka ovat saattaneet vaikuttaa kielteiseen päätökseen. Kysyn hieman ironisesti, onko päätös tehty baaritiskillä ja edes demoa kuunneltu. Timo lupaa selvittää yksityiskohdat. Kuulen sitten lisää, kun tapamme parin viikon päästä.

22.4.2010

Hieman ennen töihin lähtöä haen päiväpostin. Digidemosta on tullut kirje: hylkäävä päätös apuraha-anomukseen. Tämähän tästä vielä puuttuikin.

Saan illalla vielä Timolta tekstiviestin, jossa hän kertoo tarkemmin hylkäyksen syistä. Hän kertoo pitävänsä palaverin T.T:n kanssa ennen kuin tapaamme seuraavan kerran. He miettivät ensin kahdestaan, mihin suuntaan nyt kannattaisi lähteä. T.T. haluaa kokeilla vielä Pikku Kakkosta, vaikka tiedämme heidän ohjelmapolitiikkansa jouluohjelmien suhteen. Vastaus on entisen kaltainen, joten heidän linjansa ei ole muuttunut.

REFLEKTIO: Ehdotan Timolle, että teemme TV-ohjelman sijasta pelin; olihan juttu alun perinkin nimeltään Joululaulupeli. Nyt on minulla reilu viikko aikaa keskittyä muihin opintosuorituksiin.

27.5.2010

Teemme *Lauletaan Joului!* -hankkeen tilannekatsauksen Tuli-tiimille. Vastoinkäymisemme aiheuttaa väistämättä sen, että koko konseptin strategia on paikallaan ottaa uuteen tarkasteluun. TV-kärki muuttunee pelilliseksi. Nyt tehtävä strategian tarkistus vaikuttaa koko hankkeeseen, joten myös liiketoiminnan suunnitelman päivittämistä on lykätty. Perustelluinta on tunnistaa seuraavaksi pelivaihtoehdon kumppanit sekä arvioida siihen liittyvän liiketoiminnan mahdollisuudet. Sen jälkeen voidaan Tuli-hankkeessa edetä alkuperäisen vaiheistuksen mukaisesti. Ehdotamme Tuli-hankkeen valmistuspäivän lykkäystä.

REFLEKTIO: Alunperinhän tämä oli nimellä Joululaulupeli, joten jonkinlaisesta pelillisestä ideasta juttu lähti liikkeelle. Ehkä tässä on syytä vetää henkeä ja miettiä sitten asiaa uudelleen. HappyWisen porukoilla oli myös aika hyviä peli-ideoita.

1.6.2010

Metropolian yhteyshenkilöiden kanssa täytyisi pitää palaveri , mutta minulla ei ole enää käyntiä Helsingissä. Sovimme, että Timo ja he pitävät palaverin kolmistaan maanantaina klo 12 Bulevardilla. Minä olen mukana virtuaalisesti.

7.6.2010

Palaveri, jossa itse olen mukana puhelimitse. Timo kertoo lyhyesti tilanteemme. Kokous on helppo, eikä ongelmia tule siitä, vaikka projektimme kärki on muuttunut pelilliseksi. Toivotamme hyvät kesät. Timon kanssa jääme odottamaan, mitä Oulusta päin kuuluu. Hän pyysi HappyWisen O.T:a miettimään pelillisen pilottijakson tekemistä. Minulle tämä tietää luultavasti kesäretkeä Ouluun lähiaikoina.

14.6.2010

Palaveri Timon toimistolla Korkeavuorenkadulla. Tulen sinne suoraan risteilyltä, mikä taitanee jäädä kesän ainoaksi lomamatkakseni. O.T. sattuu olemaan Helsingissä, joten hän tulee myös paikalle.

REFLEKTIO: Palaverin tulos on laiha. O.T. myöhästyy puoli tuntia sovitusta ajasta. Tuntuu siltä, että olemme jo kesäterässä eikä mitään kovin kirkkaita ideoita synny. Päätämme pitää kesälomat ja palata asiaan lomien jälkeen. Sovimme uudesta palaverista elokuussa.

18.6.2010

Saan HappyWisen tarjouksen *Lauletaan Joulu!* –nettipelin pilottituotannosta.

20.8.2010

Palaveri peliasioihin liittyen Korkeavuorenkadulla, Timon toimistolla. Matka Helsinkiin tuntuu lyhyeltä, koska olen kesän aikana muuttanut perheineni Tampereelle. Kuinka oikein olen jaksanutkaan reissata Seinäjoelta käsin peräti kaksi vuotta? Palaverissamme on minun ja Timon lisäksi kaksi henkilöä HappyWisesta. Aloitamme aamulla klo 9, ja tarkoitus on käyttää koko päivä luovaan ideointiin. Timon johdolla kokoamme fläppitaululle ideoita ja mietimme, millainen on ihanneidea. Kokoamisen ja karsimisen jälkeen päädyimme kolmeen eniten ääniä saaneeseen ideaan. Käymme välillä syömässä intialaisessa ravintolassa. Rupeamme miettimään valitsemiemme ideoiden toteuttamiskelpoisuutta. Valitettavasti jokaisen kohdalla joudumme toteamaan, että se ei toimi tässä formaatissa. Seinä alkaa olla vastassa. Yhtäkkiä noin puoli tuntia ennen palaverimme loppumista löydämme ratkaisun: teemme yhdestä laulusta soivan joulutervehdyksen. HappyWise suunnittelee musiikin taustalle laulun tekstiin liittyvän animaation. Timo keksii, että laitetaan näin tehty musavideo sitten vaikka YouTubeen ilmaiseen levitykseen ennen joulua. Samalla saamme informaatiota siitä, kuinka laulu

lähtee liikkeelle, toivon mukaan jopa radiokanaville. Se on hauska kokeilu ja sopivan kokoinen juttu minulle. Jäämme odottamaan HappyWisen animaattorin arviota kustannuksista.

REFLEKTIO: Pohdiskelen ja sulattelen viimeisintä animaatio-ajatusta rauhassa. Mietiskelen demon toteuttamista Tampereella. Keskustelen erään kollegani kanssa, joka ehdottaa, että tekisimme demon työpaikkani Pirkanmaan musiikkiopiston välineillä. Mietin toteutusta ja epäilen, kuka lähtee mukaan pelkällä palkkiolla. Mitä asioita minun täytyy ottaa huomioon, kun lähden tuottamaan itse tällaista juttua? Ettei jälkepäin tulisi sanomista kaikille osapuolille, tulisi olla jo alkajaisiksi selvää, mihin he sitoutuvat. Huh-huh, ei tämä tainnutkaan olla niin helppo juttu, kuin kuvittelin. Soitan Timolle. Haluan tietää, mitä käytännössä tarkoittaa, kun musiikin tekijä toimii itse myös tuottajana.

3.9.2010

Timo järjestää kolmen vartin palaverin, jossa mukana asiantuntija J.M. selvittelemässä kiperiä kysymyksiäni. Keskustelimme myös demon teknisestä tasosta – tehdäänkö pro-vai vähemmän pro-versio. Asiaan vaikuttaa myös se, kuinka paljon rahaa on käytössä ja mitä animaatio maksaa. Ihmettelimme molemmat Timon kanssa, miksi HappyWisesta ei ole kuulunut mitään pitkään aikaan. J.M. suositteli, että levyntekoon osallistuvat muusikot saavat muodollisen kertakorvauksen. Kun kaikkien kanssa tehdään kirjallinen sopimus etukäteen, homma on selvä kaikille osapuolille. Lähden Ruoholahteen ja päätän soittaa vielä Teostoon maanantaina.

REFLEKTIO: Asiaa tykitettiin tosi paljon, ja minulla on taas pää pyörällä. Pohdittavanani on mm. seuraavia kysymyksiä:

1. Koska olen itse sekä musiikin tekijä että tuottaja, mitä on otettava huomioon, kun teen internetkäyttöön demolevyn, jossa on yhdistetty liikkuvaa kuvaa. Millaisia korvauksia tuottajana joudun maksamaan ja kenelle?
2. Jos hanke lähtee etenemään ja saan sen esim. televisioon, mikä on korvauskäytäntö tässä tapauksessa.
3. Millainen korvauskäytäntö on esim. kaupallisissa mobiilipalveluissa?

6.9.2010 Soitan Teostoon. Saan ytimekkäitä vastauksia:

1. Internet

Jos musiikki on omaa, voin laittaa sen suoraan nettiin kysymättä keneltäkään mitään. Sovin tuottajana soittajien ja animaation tekijöiden kanssa kertakorvauksesta. Teoston nettisivuilta löytyy sopimus, jolla ilmoitan laittaneeni musiikkini nettiin. (Internetmobiili, oman musiikin laittaminen nettiin).

2. TV

TV- tuotantoyhtiö hoitaa tallennusluvan. Juttu kannattaa lisensoida musiikkivideona (promo), josta maksan 65 euron tallennuskorvauksen Teostoon.

3. Mobiilipalvelut

Mobiilipalveluissa mukana on jokin mobiilipalveluntarjoaja (Sonera tms.) Mobiilipalveluntarjoaja vastaa raportoinnista ja tekee sopimuksen Teoston kanssa, jonka mukaan maksaa latausmääristä riippuen korvaukset Teostoon.

REFLEKTIO: Eihän tämä ollutkaan niin vaikeaa, kuin luulin.

15.9.2010

Syyskuun alkupuolen mietin, pohdin ja suunnittelen äänityksen toteutumista Tampereella. On hankalaa, kun en vielä tunne kunnolla uuden työpaikkani väkeä. Onneksi sitten popjazz-linjan ystävällinen mupeopettaja T.M. ehdottaa, että tekisin äänityksen Pirkanmaan ammattikorkeakoululla opiskelijavoimin. Opiskelijat voisivat saada äänityksestä opintopisteitä hyvitykseksi. Ja motivaatiota lisäisi varmasti, jos vielä maksaisin vähän. Siispä otan yhteyttä Piramkin musiikkiteknologian johtajaan. M.R. on entisiä opiskelutovereitani, ja olemme asuneet Sibelius-Akatemian oppilasasuntolassa Claviksessa yhtä aikaa. Hän lupaa laittaa viestiä eteenpäin. Minä jään odottelemaan. Kuluu viikko, kuluu toinen, ja välikyseystäni huolimatta asiaan ei tule selvyyttä. Kunnes eräänä päivänä T.M. tulee luokseni kesken työpäivän ja kertoo, että hänellä olisi äänimies minulle tuolla luokassaan. Menen tapaamaan Simo P:tä, joka lupautuu projektiini äänittäjäksi. Vaihdamme yhteystietoja. Simo lupaa selvittää vapaita studioaikoja, ja minä alan kasata soittajia.

Kasaan bändin musiikkiopiston pitkälle ehtineistä oppilaista. Koska en tunne juuri ketään, toimin seuraavasti: lähetän sähköpostia tietyille opettajille ja pyydän heitä ehdottamaan oppilaita mukaan projektiin. Loppujen lopuksi saan kasaan aivan kivan bändin: huilistin, viulistin, basistin, rumpalin, kitaristin ja lyöjän. Itse toimin pianistina ja kapellimestarina. Opistomme pop/jazz –laulunopettaja lupautuu solistiksi. Lähetän kaikille biisin ja stemmat meilinä tutustumista varten.

20.9.2010

Saan HappyWiselta tarjouksen Lauletaan Joulu! –projektiin liittyvän jouluanimaation suunnittelusta ja toteutuksesta. Keskusteltuani Timon kanssa hyväksyn tarjouksen.

15.10.2010

Saan ensimmäiset hahmotelmat animaatiosta. Näyttävät olevan ihan ok.

15.10.2010

Pidän joululaulun ensimmäiset treenit perjantaina klo 16.30 opiston bändiluokassa.

Olen edellisenä päivänä käynyt laulattamassa Nekalan koulun musiikkiluokan lapsia. Kaikki laulavat hyvin, joten valinta on vaikea. Päädyn lopulta kolmeen tyttöön ja yhteen poikaan.

Jossain vaiheessa käy ilmi, että rahaa ei olekaan käytettävissä musan tekoon. Olen kyllä hieman ihmeissäni asiasta. Musiikin piti olla pääasia, ja nyt on tilanne se, että sen tekemiseen ei enää olekaan rahaa. Onneksi Timo järjestää reilusti asian. Soittajien palkkiot eivät ole kummoiset, mutta minusta on kohtuullista maksaa heille hieman vaivannäöstä. Ilmoitan tarvitsemani summan, ja Timo lupaa maksaa muusikoille ja äänimiehelle saatuaan kaikkien verokortit. Välillä vietämme syyslomaa, sitten pidän toiset ja viimeiset bändiharjoitukset.

30.10.2010

Ensimmäinen äänityspäivä. Rumpali, basisti ja minä tulemme paikalle hyvissä ajoin ennen kymmentä. Äänimies Simo on tullut jo aikaisemmin valmistelevaan paikkoja kuntoon. Järjestelyissä menee kuitenkin odotettua enemmän aikaa, ja pääsemme aloittamaan nauhoituksen vasta n. klo 11. Huilisti tulee paikalle klo 13. Hän soittaa suhteellisen hyvin ja selviää tehtävästään melko nopeasti. Lyöjä tulee klo 14 noin tunnin sessioon. Haen välillä välipalaa R-kioskista, ettei äänittäjä kuukahda. Oma piano-osuuteni jätettiin aikataulun pettämisen takia viimeiseksi. Lopetamme n. klo 17. Päivä on ollut pitkä, ja olen ihan poikki.

31.10.2010

Toinen äänityspäivä. Aloitamme jo klo 9 viulustemmalla. Viulu osoittautuu varsin vaikeaksi äänitettäväksi. Saamme kuitenkin jonkinlaiset otokset, joita sitten Simo toivon mukaan pystyy miksaamaan kuntoon. Kitaristi tulee klo 10 ja onnistuu

suhteellisen helposti. Sitten on enää laulaja klo 11. Hän on ammattilainen, joten juttu on kolmella otolla purkissa. Pääsen kotiin klo 14.

3.11.2010

Aamulla klo 8.30 äänitämme lapset. Tämäkin menee kohtalaisen kivuttomasti, ja ehdin hyvin opettajainkokoukseen klo 10.30. Simo jatkaa miksaushommia. Minun osaltani helpottaa jo!

4.11.2010

Saan katsottavakseni "lähes valmiin animaation", joka on varsinainen rimanalitus! Musiikki ja kuva eivät toimi keskenään lainkaan. Keskustelen Timon kanssa ja päätän lähettää kommenttini Ouluun. Meilini on pitkä ja perusteellinen. Lopputulos on nyt tärkein eikä siinä saa mokata eikä hutiloida.

6.11.2010

Saan katsottavakseni uudentyyppisen animaation, jossa on hyödynnetty hieman aikaisempaa kuvitusta. Kokonaisuudessaan tämä on selkeästi parempi: kuvitus ja hahmot ovat kauniita. Kuvissa on rytmiä ja liikettä. Myös kuva tukee musiikin dynamiikkaa. Käymme vielä sähköpostikirjeenvaihtoa joistakin toiveistani, mutta resursseja ei ole enää muutosten tekemiseen.

8.11.2010

Saan Simolta ensimmäisen miksatun version biisistä. Ei hassumpaa. Laitan korjausehdotukseni hänelle ja jään odottamaan.

17.11.2010

Biisi lähtee masteroitavaksi. Toivotaan, että kaikki menee nyt putkeen eikä mitään kämmiä satu matkalla.

19.11.2010

Palaveri Timon kanssa Korkeavuorenkadulla. Tarkistamme seuraavat askeleet ja toteamme hankkeen olevan kohta paketissa. Keskustelemme demon laittamisesta YouTubeen.

21.11.2010

Simo saa masteroinnin valmiiksi. Se kuulostaa korviini yllättävän hyvältä, ja pyydän häntä laittamaan sen edelleen HappyWiseen yhdistettäväksi animaatioon.

24.11.2010

Saan päivällä musavideon linkin sähköpostiini, mutta en saa sitä töissä avattua. Kun kuuntelen sitä illalla kotona, huomaan, että siinä on väärä musiikki. Soitan heti yhteyshenkilölleni HappyWiseen, vaikka ei olekaan enää työaika. Selitän tilanteen, ja hän on syystäkin pahoillaan. Hän lupaa, että animaation musiikki vaihdetaan niin pian kuin mahdollista.

REFLEKTIO: Painokelvoton kommentti.

25.11.2010

Saan viestin HappyWisesta, että animaatiossa on nyt oikea musiikki. Saan linkin siitä sähköpostiini ja lataan tiedoston. No, nyt pelittää taas.

26.11.2010

Laitan videon YouTubeen ja lähetän jo muutaman joulutervehdyksen. Sitten vain seuraillemaan klikkausten kehitystä.

29.11.2010

Esimieheni laittaa linkin myös PMO:n nettisivuille. Sitä kautta video varmaan leviää kivasti oppilaiden välittämänä.

3.12.2010

On vajaa viikko siitä, kun laitoin videon YouTubeen. Kävijöitä on tähän mennessä ollut melkein 400. On loppuraportin aika. Tapaamme Hämeentiellä Timon ja Metropolian Tuli-henkilöiden kanssa. Kaikki vaikuttavat tyytyväisiltä hankkeemme lopputulokseen, vaikka pilotti onkin toinen, kuin aikaisemmin suunnittelimme. Toteamme, että projekti on mennyt juuri niin kuin Tuli-hankkeessa on edellytetty ja että kaikki oikeat askeleet on otettu.

Suuri visio TV-joulukalenterista ei ole toteutunut, koska mukana on ollut niin paljon meistä riippumattomia tekijöitä. Projekti on ollut siitä huolimatta antoisa ja

mielenkiintoinen. Olen oppinut paljon ja tehnyt työtä aikaa ja tunteja laskematta. Vaikka projekti tältä osin loppuu tähän, se ei tarkoita sitä, etteikö hanke voisi joskus tulevaisuudessa vielä toteutua. Paluumatkalla juttelemme vielä Timon kanssa siitä, kenelle kaikille videolinkki kannattaisi laittaa menemään. Toivotamme hyvät joulut, ja hyppään junaan kohti Tamperetta.

18.3.2011

Projektin loppuyhteenveto on Timon kanssa Cafe Esplanadissa Helsingissä. Jutustelemme rennosti kahvikupposen äärellä projektistamme. Yhteistyömme Timon kanssa on ollut mukavaa, tehokasta ja riidatonta. Hän on edelleen sitä mieltä, että oli oikein ajatella hanketta laajasti ja jopa kansainvälisesti. Hän perustelee mielipiteensä sillä, että jos hankkeen päämäärät ovat alussa liian vaatimattomat, ei voi muuta odottaakaan kuin vaatimatonta lopputulosta. Kahvit juotuamme hyvästelemme, ja tiemme eroavat.

REFLEKTIO:

Nyt tämä pitkä prosessi siis on ohi, ja voin hetken huilata. Lauletaan Joulu! –kappaleen nauhoitus oli kaiken kaikkiaan mukava kokemus kaikkine mutkineen ja kummelluksineen. Animaatio-prosessissa ilokseni huomasin, että saan kyllä suuni auki ja osaan vaatia, jos minulla on jotain valittamista tuloksen suhteen. Jotain kehitystä on siinä mielessä tapahtunut.

Mitä sitten hyödyn biisini laittamisesta YouTubeen? Rahallisesti en mitään. Sosiaalinen kulttuuri ja erityisesti sosiaaliset mediat tarjoavat kuitenkin meille oivallisen ja hienovireisen pelikentän, jossa valinnoillamme voimme viestiä kuuluvamme johonkin ryhmään (Hoivala 2003, 80). Eli voin rohkeasti lähteä hakemaan yleisöäni sieltä, missä ihmiset ovat. Tieto hyvästä tuotteesta leviää kohderyhmässä ja saa siten myös julkisuutta. Jos on onnea matkassa, saattaa se kenties joskus johtaa uuteen projektiin.

7 Johtopäätökset ja pohdintaa

Mut' ys-tä-väin, jos tu-let vie-rel - le-ni lau-la-maan, niin ar-vok-kaim-man jou-lu-lah-jan sil-loin saan

Prosessin kuluessa emootiot ja prosessia edistävät teot kulkivat vuoristorataa hankkeen vaiheiden mukaan. Tunteet menivät välillä ylös korkeuksiin, toisinaan taas pimeään tunneliin. Flow ja ahdistus vaihtelivat vuorotellen. Välillä tuli tunne, että olen hankkeeni kanssa aivan yksin ja umpikujassa. Olisin toivonut vierelleni jonkinlaista musiikillista vastuunjakajaa. Jouduin monta kertaa projektin aikana ottamaan uuden suunnan, keksimään uusia toimintatapoja ja hankkimaan itselleni jopa uusia taitoja.

Virtaavan prosessin lopputulos on ennakoimaton, ja sen päämäärä on usein vain suuntaa näyttävä, majakan valon lailla eteenpäin opastava. Päämäärä muovautuu prosessin aikana, ja voi lopussa olla aivan muuta, kuin alussa oletettiin. Prosessi itse tuottaa tietoja ja taitoja, jotka vievät lopputuloksen suuntaan. Lopputulos voi kyllä olla myös jokin tuote, mutta se on sen luontoinen, että sitä ei ole voitu etukäteen kuvitella. Usein se on jokin taitokokonaisuus. Vasta virtaavan prosessin päätyttyä lopputulos voi joskus olla mitattavissa. (Venkula 2005, 97.)

Edellä mainittu kuvaus sopii erinomaisen hyvin kokemuksiini hankkeen aikana. Aluksi tuntui siltä, että koko hankkeeni maailma on kompleksinen, moniulotteinen ja pirstaleinen. Ongelmat tuntuivat liian suurilta ja epäselviltä. Tuntui siltä, että intuitiokaan ei auta. Välillä tuntui siltä, että hankkeessani oli aivan liian monta osaluuetta tai -virtaa, jotka minun pitäisi pystyä yhdistämään mahdollisimman taitavasti. Yhden ihmisen ei ollut millään mahdollista hallita eikä osata kaikkea.

Opinko sitten jotakin hankkeestani? Tai pikemminkin: mitä hankkeeni opetti minulle? Sävellystyö, sovittaminen ja tekstien kirjoittaminen oli minulle se kaikkein rakkain substanssi. Kun yksittäisen laulun kokonaisuus viimein onnistui, ja sen kaikki palaset tuntuivat lokahtavan kohdalleen, tuotti se sanoinkuvaamatonta tyydytystä. Silloin unohtui myös alussa kuvaamani pelko arvioinnin kohdistumisesta siihen, mitä tunnen aidosti sisälläni. Uskallan myöntää silloin nauttineeni itsekseni "fiilistelystä" hyvällä omallatunnolla.

D⁹ G C/G D⁷/G

Lau - le - taan Jou - lu! On lau - lun tun - ne i - loi - nen.

Luovuus vaatii etenkin rohkeutta, koska sen olemukseen kuuluu aina myös epäonnistumisen riski. Tästä syystä hankkeeni pakotti minua opettelemaan myös uusia taitoja. Jouduin pari kertaa niin kiperään paikkaan, että oli sanottava: "Tätä asiaa en pysty toteuttamaan." Kun sitten olin puntaroinut asiaa pari päivää, päätin ottaa riskin ja tehdä sen kuitenkin, kävisi sitten kuinka tahansa. Olin tavallaan selkä seinää vasten, koska muitakaan vaihtoehtoja ei ollut näköpiirissä. Tällaisia tuskan paikkoja olivat ensimmäisten demojen äänittäminen sekä TV-pilottijakson käsikirjoittaminen. Kummankaan asian tekemisestä minulla ei ollut minkäänlaista kokemusta aikaisemmin. Toimintatavastani sain myöhemmin myönteistä palautetta muilta työryhmäni jäseniltä.

Luultavasti hankkeeni aiheuttamat yllättävät tilanteet - ja viisas konsulttini Timo Argillander - kehittivät minussa uusia järjenkäyttötapoja, joita myös Venkula teoksessaan kuvailee (Venkula 2005, 124-125). Niiden mukaan irralliset asiat eivät ole yhtä tärkeitä kuin se, kuinka ne etenevät. Tärkeintä minulle oli, että prosessi virtaa eteenpäin päätepisteeseensä asti. Tunsin olevani etuoikeutettu, koska olin saanut merkittävän apurahan hankkeeni tukemiseksi. Opin tyytymään jossain määrin epätäydellisiin ongelmanratkaisuihin. Tällä tarkoitan niitä tilanteita, jolloin hankkeeni virran suunta muuttui – tai reflektio pakotti sen uusiin uomiin. Siitäkin huolimatta minun oli osattava käyttää järkeä, hoitaa asioita ja elää elämääni. Voisin tässä yhteydessä kai käyttää vanhaa sananlaskua *nähdä metsä puilta*.

Tuskanhikeä otsalleni aiheuttivat myös ne tilanteet, joissa jouduin myymään ideaani ja tuotoksiani tietäen varsin hyvin, että nykyaikana demolevyn pitäisi olla parasta mahdollista laatua. Perinteisesti muusikot eivät kai ole järin hyviä kauppaamaan itseään tai osaamistaan, joten en kai ole tässä asiassa mitenkään kummajainen. Koska nykyään musiikkia tuotteistetaan, on ensiarvoisen tärkeää oppia markkinoimaan sitä sujuvasti ja punastelematta. Tästä kirjoittaa myös Muurinen, joka toteaa, että "kulttuurituotteen markkinoinnin yksi suurimpia etuja on sen sisältämä ajatus statuksen ja laadun nostamisesta" (Muurinen 2008, 5). Pääsemällä hankkeessani näinkin pitkälle kasvatti omanarvontunnettani ja varmuutta tekemieni sisältöjen kvaliteetista.

Kulttuuritoimijoilta odotetaan nykyään liiketoimintaosaamista enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Kilpailu on kovaa, ja se edellyttää parempaa markkinointia ja näkyvyyttä. Kuten jo johdannossa todettiin, enää ei riitä se, että mukavista lauluista tehdään CD-levy. Vaikka levy onnistuisikin, vuoden parin päästä se kuitenkin löytyy huoltoaseman alehyllystä. Viimeisimmät tiedot kertovat, että äänitemyynti Pohjois-Amerikassa on sukeltanut kymmenessä vuodessa peräti 62 prosenttia (Nordenstreng 2011). Samantyyppinen suuntaus meillä Suomessakin panee tekijät miettimään, millä muilla ansaintakanavilla näkkileipärahat saa kilahtamaan kukkaroon. Näin ollen tässäkin hankkeessa jouduin katsomaan omaa tekemistäni aivan uudesta näkökulmasta käsin. Jos olinkin tähän saakka säveltänyt sydämelläni, nyt oli lisäksi osattava ottaa niin kutsutusti järki käteen. Yksi esimerkki tästä on vierailuni oheistuotefirmassa, jossa silmiäni eteen aukeni aivan uusi maailma. Voisi sanoa, että siellä minulle vasta konkretisoitui, mitä sana *tuotteistaminen* todella merkitsee. Vaikka ensivaikutelmani bisnesmaailmasta tuntui kovalta, kaikki tapaamani ihmiset olivat pääosin miellyttäviä, positiivisia ja kannustavia.

Edellä mainitun lisäksi yritysmaailman kieli erilaisine termeineen hämmensi ja joskus ärsyttikin minua. Sama oli luultavasti toisinkin päin käyttäessäni muusikoille tyypillisiä ilmauksia. Tähän seikkaan on kiinnittänyt huomiota myös Markku Wilenius puhuessaan kulttuurialan ja yritysten vuorovaikutuksesta. Hänen mukaansa hedelmällisen dialogin synnyttäminen on vaikeaa, koska yritys- ja kulttuuritoimijoiden eri kielet ja asenteet voivat estää syvällisen yhteisymmärryksen syntymisen (Wilenius 2004, 220). Tämä näkyy selvästi ainakin Tuli-ohjeistuksessa, jonka kieli on mahdollisimman kaukana muusikon maailmasta. Toivomukseni onkin, että Tuli-ohjeistusta muokattaisiin muusikolle ymmärrettävään muotoon.

The image shows a musical staff with two lines. Above the staff, there are three chords: G, C/G, and D⁷/G. The melody consists of eighth and quarter notes. Below the staff, the lyrics are written: 'Lau-le-taan Jou - lu! On i - lon hoh-de ho - pei - nen.'

Mitä tulevaisuus sitten tuo tullessaan? Sitä on vaikea ennustaa. Sisällöntuottajien pöytälaatikot pullistelevat toteutumattomia TV- ym. -formaatteja. Vain murto-osa niistä pääsee jatkokehittelyyn, vielä harvempi toteutuu. Kilpailu on kovaa kaikilla alueilla,

myös lastenmusiikin genressä, jossa pätevät yhtä lailla samat lait. Tuntemattomana tekijänä on vielä vaikeampi saada tuotteitaan esille.

Opinko tämän projektin aikana ymmärtämään liiketoimintaa ja siihen kuuluvia monia elementtejä, erityisesti tuotteistamista? Vaikka hankkeeni kesti lähes kaksi vuotta, voin sanoa vain raapaisseeni bisnesmaailman pintaa. Koska hankkeeni ei toteutunut suunnitellulla tavalla, voin sanoa tuntevani tuotteistamista ainoastaan teoriassa, en käytännössä. Olisi ollut kullanarvoista, että kaikki tämä tieto olisi ollut minulla jo nuorena muusikonalkuna.

Uskaltaisinko omien kokemusteni pohjalta antaa jotakin neuvoja uusille, luoville kulttuuritoimijoille omien innovaatioiden esille tuomiseksi? Olisi tärkeää pohtia yritysmaailman pelisääntöjä ja miettiä, mitä niistä olisi sovellettavissa kulttuurialalle. Olisiko jokaisen muusikoksi opiskelevan mahdollista hankkia näitä tarvittavia taitoja ammattiopinnoissaan? Koska musiikin toimintaympäristö muuttuu nopeasti, meidän on reagoitava siihen. Perinteisessä mestari-kisälli –oppimisessa tuskin tuotteistamisesta puhutaan paljoakaan. Olen nyt vahvasti sitä mieltä, että muusikot tarvitsevat kipeästi jonkinlaista tuotteistamiskoulutusta jo opintojensa alkuvaiheessa. Tuotteistamisessa hyvä sisältö tuskin katoaa mihinkään, päinvastoin. Parempi vuorovaikutus eri yritystoimijoiden kanssa kaventaisi kuilua kulttuuri- ja yritysmaailman välillä. Tästä hyötyisivät muusikoiden lisäksi varmasti myös yritykset.

Taiteilijoiden suuntaan taas voisi esittää pientä kritiikkiä kaupallistamisen kauhistelusta. Monet taiteilijat pelkäävät, että taiteellisella näkemyksellä ei ole juuri mitään sijaa yrityksessä, jossa tavoitellaan vain mahdollisimman suurta tulosta. Sanat markkinointi ja myynti ovat valitettavasti edelleenkin monen kulttuurin tekijän ajatuksissa kirosanoja (Hoivala 2003, 74). On kuitenkin vanhanaikaista ajatella, että myyvä taiteilija on yhtä kuin huono taiteilija! Kaiken taiteellisuuden keskellä olisi hyvä osata katsoa tekemisiään puhtaasti bisnesnäkökulmasta - eikä rahoitusmarkkinoihin tutustumisenkaan olisi pahitteeksi. Ehkäpä myös liiketoimintasuunnitelman laatiminen vaikka vain harjoitusmielessä avaisi näköaloja markkinointiin ja sen osa-alueisiin.

Myös Markku Wileniuksen mukaan erittäin tärkeää on oivaltaa se, että luovuus ja korkeatasoinen liiketoiminta eivät ole ristiriidassa keskenään. Tuotteiden luominen edellyttää hänen mukaansa ennen kaikkea luovuutta, liiketoiminnan suunnittelu

enemmän systemaattisia prosesseja ja liiketoimintamalleja (Wilenius 2004, 12). Kun muusikko saa luotua hyvän tukiverkoston ympärilleen, hän voi keskittyä rauhassa sisällön luomiseen.

Näin ollen minun on - hankkeeni antaman kokemuksen valossa – vastattava myöntävästi Pekka Kuusiston johdannossa esittämään kysymykseen, pitäisikö luovan ihmisen käydä ensi töikseen tuotteistamiskoulutuksessa. Kyllä pitäisi, ja mitä aikaisemmassa opintojen vaiheessa, sen parempi.

Yhteenvetona omalla kohdallani voin todeta, että joululauluni ovat edelleen olemassa ja voivat hyvin! Mediamaailman tilanteet voivat muuttua nopeastikin, kuten hankkeeni aika sain kokea. Mukana on paljon yllättäviä ja omasta itsestä riippumattomia tekijöitä. Ehkä joskus tulee aika, jolloin on mahdollista toteuttaa tekemäni formaatti tavalla tai toisella. Liiketoimintamallin pohja voidaan silloin taas päivittää tilanteeseen sopivaksi. Sitä odotellessa minulla on lauluilleni varmasti muutakin käyttöä muodossa tai toisessa. Erilaisia suunnitelmia niistä on jo vireillä.

Tiedämme, että Internet tukee nopeiden yhden hitin ihmeiden syntymistä. Internetkanavan alhaiset kustannukset mahdollistavat helposti myös marginaalisempien artistien markkinoinnin. Siispä myös *Lauletaan Joului!* – musiikkivideo löytyy YouTubesta. Juhannukseen 2011 mennessä sitä oli klikattu lähes 2000 kertaa. Kukaties tämä polku johtaa vielä johonkin uuteen ja ennalta arvaamattomaan.

Tämä prosessi jätti kuvaannollisesti minuun jälkensä, niin kuin siteeraamani joululaulun loikkiva metsäjänis jättää kypälänjälkensä hankeen. Nämä jäljet eivät ole käsitteellisesti kuvailtavissa, mutta sen seurauksena katson maailmaa ja sen ilmiöitä luultavasti hieman eri tavalla kuin ennen. Jos myös kuulijaan jää laulustani jälki, on lauluni silloin ollut säveltämisen arvoinen.

The image shows a musical score for a song in 4/4 time, key of D major. The melody is written on a single staff with a treble clef. Above the staff, the following chords are indicated: C, B7, Em, Em/D, C^A, Am7, and D7. The lyrics are written below the staff: "Me juh-la-vas-ti jou-lu-aat-to vas-taan-o-te taan, kun yh-tei-ses-ti jou-lu lau-le - taan!".

Lähteet

- Aaltola, Juhani & Syrjälä, Leena 1999. Tiede, toiminta ja vaikuttaminen. Teoksessa Hannu L.T. Heikkinen & Rauno Huttunen & Pentti Moilanen (toim.). Siinä tutkija missä tekijä – toimintatutkimuksen perusteita ja näköaloja. Jyväskylä: Atena Kustannus.
- Argillander, Timo & Martikainen, Virpi 6/2009. Musiikkiala 2009. Verkkodokumentti. <http://www.digitalmedia.fi/uploads/raportit/musiikkiala%202009.pdf> (luettu 23.6.2011)
- Ashorn, Tiina 2003. Immateriaalioikeudet yrityksen liiketoimintastrategia. Teoksessa Marja-Liisa Niinikoski & Kaisa Sibelius (toim.). Kulttuuribusiness. Vantaa: WSOY.
- Heikkinen, Hannu L.T 2001. Toimintatutkimus – toiminnan ja ajattelun taitoa. Teoksessa J. Aaltola & J. Valli (toim.). Ikkunoita tutkimusmetodeihin. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Hoivala, Harri 2003. Kulttuurin markkinointi ja tuotteistaminen - Kamppailu markkinoinnin oikeutuksesta. Teoksessa Marja-Liisa Niinikoski & Kaisa Sibelius (toim.). Kulttuuribusiness. Vantaa: WSOY.
- Kotro, Tarja 1999. Kulttuuria paketissa. Teoksessa Hannele Koivunen & Tarja Kotro (toim.). Kulttuuriteollisuus. Sitran julkaisusarja nro 214. Helsinki: Edita.
- Kuula, Arja 1999. Toimintatutkimus. Kenttätyötä ja muutospyrkimyksiä. Tampere: Vastapaino.
- Kuusisto, Pekka 2011. Meidän festivaali –esite 24.7.-30.7.2011. Esipuhe.
- Lampola, Markku 2002. Yliopistotutkimuksen kaupallinen hyödyntäminen. Oikeudellinen arviointi. Kuopio: Sitran raportteja 21.
- Maijala, Pirre Pauliina 2003. Muusikon matka huipulle. Soittamisen eksperttiys huippusoittajan itsensä kokemana. Väitöskirja. Studia Musica 20. Helsinki: Sibelius-Akatemia, PB-Printing Oy.
- Muurinen, Meri-Kukka 2008. Juhlamusiikkipalvelu Canto di Gala. Ideasta yritykseksi eli miten tehdään muusikosta yrittäjä. Opinnäytetyö. Pdf. Helsinki: Metropolia. 20.6.2011.
- Nordenstreng, Markus 2011. Lakimies ei pääse musiikkibisneksestä. Helsingin Sanomat. 22.6.2011. C6.
- Pöppönen, Hannu 2009. Napapiiri kaipaa uutta taikaa. Helsingin Sanomat. 4.10.2009. C1.
- Sinbel, Marja 2010. Aina voi oppia uutta. Musiikillisia työvälineitä seniori-ikäisten kognitiivisten kykyjen aktivointiin. Opinnäytetyö. Pdf. Helsinki: Metropolia. 20.6.2011.

Suomen Akatemian kulttuurin ja yhteiskunnan tutkimuksen toimikunta 2007. Immateriaalioikeuden tutkimuksen tila ja kehittämistarpeet Suomessa. Immateriaalioikeuden tutkimuksen tilaa ja kehittämistarpeita selvittävän työryhmän muistio. Verkkodokumentti. Muokattu 27.9.2007.

<http://www.aka.fi/Tiedostot/Tiedostot/Julkaisut/Immateriaalioikeuden%20tutkimus%20%28pdf%29.pdf> Suomen Akatemian julkaisu 8/00. (luettu 15.6.2011)

Räikkä, Jyrki 2009. SuomiTV uskoo lujasti perheeseen. Helsingin Sanomat. 17.12.2009. C1.

Teosto ry. <http://www.teosto.fi> (luettu 20.6.2011)

Tuli-info. Verkkodokumentti. <http://www.tuli.info/yhteys,tiedot.htm>. (luettu 10.1.2011)

Uusikylä, Kari 2007. Kurkistus taiteilijan luovaan mieleen. Teoksessa Marjut Laitinen & Marja-Liisa Kainulainen (toim.). Musikaalisuuden ytimessä. Juhlakirja Kai Karmalle. Toim. Helsinki: Hakapaino Oy.

Venkula, Jaana 2005. Epävarmuudesta ja varmuudesta. Helsinki: Kirjapaja Oy.

Venkula, Jaana 2003. Taiteen välttämättömyydestä. Helsinki: Kirjapaja Oy.

Virtanen, Leena 2010. Voi traktorin peräkärry! Helsingin Sanomat. 10.1.2010.

Wilenius, Markku 2004. Luovaan talouteen – Kulttuuriosaaminen tulevaisuuden voimavarana. Helsinki: Edita Prima Oy.

Tuli-hankkeen ensiarviointivaiheen hakukaavake

Hankkeen nimi

Tunnistetiedot

Laatija

Päivämäärä

Idean kehittäjä(t)

Tiivistelmä ideasta:

- 1) Minkä asiakasongelman idea ratkaisee?
- 2) Kuvaus ideasta ongelmanratkaisun näkökulmasta
- 3) Idean uutuusarvo

Kehitystila ja valmiusaste

Kehittäjien tavoitteet

- Yritystoiminta
- Lisensointi
- Muu
- Ei määritelty

Lisätietoja

IPR-tilanne

Mitä immateriaalioikeudellista aineistoa ideaan liittyy

- Patentoitava tai patentoitu keksintö
- Tietokoneohjelma tai muuta tekijänoikeudellista aineistoa
- Luottamuksellista tietoa
- Muuta

Lisätietoja

Kuka omistaa edellä mainittujen aineistojen oikeudet

- Ammattikorkeakoulu
- Kehittäjät yksityishenkilöinä
- Muita omistajia

Lisätietoja

Suojausmahdollisuudet ja mahdolliset jo tehdyt suojaustoimet

Tausta-aineistot

Arvio liiketoimintamahdollisuuksista

- 1) Markkinoiden koko
- 2) Skaalautuvuus
- 3) Kilpailutilanne

Liiketoimintamalli

- 1) Asiakkaat
- 2) Ansaintalogiikka
- 3) Liiketoimintasuunnitelma

Idean toteutettavuus

- 1) Tiimin kokoonpano ja osaaminen
- 2) Yhteistyökumppanit

Aikaisemmat TULI-vaiheet

Ehdotettavat TULI-toimenpiteet

- 1) Mitä tehdään?
- 2) Kuka tekee?
- 3) Esitys rahankäytöstä

Lisätietoja

Joululaulujen nimet ja aihepiirit

Laulut	Aihe	Tyyli
1. Joulun toivelista	Lahjatoiveita	Samba
2. Se on niin ihmeellistä	Lumisateen ihmettelyä	Jazzvalssi
3. Joulukorttilaulu	Korttien kirjoitushetki	Masurkka
4. Tontun kesärokki	Tonttu kesälomalla	Rokki
5. Piparkakkulaulu	Leipominen	Musette-valssi
6. Joulusiivous	Älä hukkaa joulua!	Country
7. Jouluksi Suomeen	Suomi-kaipuu	Calypso
8. Liekkilaulu	Tuli ja sen käsittely	4/4
9. Piirileikki	Tontut tanssii	Jenkka-reggae
10. Mitä sitten, jos?	Jos pukki ei tule?	Sirkuspolska
11. Prätkäpukki	Lumeton joulu	Rokki
12. Pukin painajainen	Poro riehaantuu	Räppi
13. Päiväkodin joulu	Pikkujoulu päiväkodissa	Valssi
14. Tontun taukojumppa	Interaktiivinen leikki	Humppa
15. Joulukoira Sirius	Lemmikin joulu	Latino
16. Joulupukin saunareissu	Pukki saunoo	Slow-fox
17. Kuusenhakumatka	Metsässä	Tarantella
18. Poron jouluaatto	Poron matka aattona	Etno-swing
19. Millainen joulu	Mummon ja vaarin joulu	Foxtrot
20. Viisi pukkia	Pukin auto ojassa	Swing
21. Joulunkenkin valssi	Kuusenkoriste tanssii	Valssi
22. Kohta saa joulu tulla	Jouluun virittäytyminen	Irkku/Kaustinen
23. Joulun tunnelmia	Aaton parhaat hetket	Kansanlaulu
24. Lauletaan Joulu!	Jouluaaton yhteislaulu	Pop-iskelmä

Lauletaan Joulu!

1. *Kun pakkasyö on puhaltanut tähdet ikkunaan,
ja lumihanki talviuneen peittänyt on maan,
voin taideteoksena nähdä luonnon valkean,
sen tuulen kanssa kuulen laulavan.*

*On talitintti lyhteessä, se nokkii siemenen,
ja pihaltani löydän jäljet metsäjäniksen.
En estele, kun sisälläni kirkas sävel soi,
vain laulamalla joulu meille tulla voi!*

Kerto:

*Lauletaan Joulu! On laulun tunne iloinen.
Lauletaan Joulu! On ilon hohde hopeinen.
Me juhlavasti jouluaatto vastaanotetaan,
kun yhteisesti joulu lauletaan.*

2. *Nuo jouluvalot kaupungissa välkkyvät, tuikahtaa,
ja joulutonttu kulman taakse piiloon puikahtaa.
Nyt meteli ja kiire aattoiltaan rauhoittuu,
kun myytiin viimeinenkin kuusipuu.*

*Mä toivon, että tänään meillä turvallista ois,
ja jokaiselle pukki pienen lahjan tuoda vois.
Mut' ystäväin, jos tulet vierelleni laulamaan,
niin arvokkaimman joululahjan silloin saan!*

Kerto:

*Lauletaan Joulu! On laulun tunne iloinen.
Lauletaan Joulu! On ilon hohde hopeinen.
Me juhlavasti jouluaatto vastaanotetaan,
kun yhteisesti joulu lauletaan.*